

VESLANJE ROWING

GODINA XI
BROJ 12

PROSINAC 2002
DECEMBER 2002

Prigodne poklone slavljeniku HVK Vukovar poklonili su Juraj Gamulin, Milan Ljubičić, Zvonko Posavec i Damir Barišić.

«Najmlađi» slavljenici VK Vukovar.

Prigodne poklone dali su i Veljko Margetić te Nikša Malada.

Prigodni pokloni Srećka Šuka, Gojka Boraske i Davorina Katušina.

Pokloni su stigli i od strane Dražena Crmogače i Zdravka Gajšaka-

Margetić i Padjen razgovaraju o prohujalim regatama na Dunavu.

KAZALO – KONTENT

HVK VUKOVAR PROSLAVIO 90. OBLJETNICU	4
SEMPER PRIMUS III. – DUBROVNIK	6
MIRKO ŠTAGLJAR «SREDIO» JE SKIF	8
NA JARUNU ODRŽANA POSLJEDNJA REGATA SEZOME	9
IKTUS + 110, IKTUS + 110, IKTUS + 110	10
ARUPINUM KORACIMA OD SEDAM MILJA	14
ŠVI PUTA U VESLAČKOM KLUBU MEDULIN	15
DODJELA NAGRADA NAJBOLJIM STUDENTIMA I STUDENTICAMA	16
REGISTRACIJA VESLAČA	17
RODITELJSKI SASTANAK NA PLITVICAMA	18
PLITVICE SU IZA NAS A KAKO ĆE BITI DALJE !	19
ŠTO SU REKLE «VELIKE» NOVINE PRIJE I POSLIJE SKUPŠTINE	21
NONIĆU TOMI ČESTITAMO 60. GODINU TRENIRANJA	23
NA RUBU VESLAČKE STAZE	24

25. 4. 1593. Zabilježena prva regat između Komize i Palagruže.
 6. 1603. Zabilježena veslačka regata u Hrvatskoj u gradu Korčuli
 ... 5. 1825. U Splitu održana regata Sv.Dujma koja se s prekidima održava do danas
 9. 6. 1872. Osnovano «Prvo hrvatsko veslačko i ribarsko društvo» u Zagrebu
 25.6. 1892. Veslački klubovi iz Rijeke, Pule, Poreča, Kopra i Trsta kao članice Jadranskog saveza iz Austrougarske osnivači su FISA-e u Torinu.
 4. 11. 1939. Osnovan je Hrvatski veslački savez u Zagrebu.
 29. 7. 1940. U Zagrebu održano prvo Prvenstvo Hrvatske u veslanju
 11. 5. 1952. Osnovan Veslački savez Slavonije
 6. 1952. Osnovan Veslački savez Zagreba
 2.7. 1952. Osnovan Veslački savez Dalmacije
 10.7. 1992. Izašao prvi broj «Veslanja», osnivač VK Croatia
 20.12.2001. Osnovan Veslački savez županije Istarske

Veslanje / D Aviron / Rowing / Rudern / Canottaggio
 Časopis hrvatskih veslačkih klubova / Journal of the Croatia Rowing Clubs
 Nakladnik/Publisher : Veslački savez Zagreba / Zagreb Rowing Federation
 Glavni urednik / Editor – in – chief : Rudolf Starić
 Zamjenik glavnog urednika / Change editor – in – chief : Zdravko Gajšak
 Uređivački odbor / Editorial Boards : Branimir Bašić, Ljudevit Brenc, Zoran Emerskić, Zdravko Gajšak, Juraj Gamulin, Damir Marković, Lidija Martinčić, Maro Kapović, Igor Velimirović
 Stručni savjetnik / Expert adviser : mr. Mladen Marinović
 Tisak i priprema / Handdesign : Milivoj Slapničar
 Adresa uredništva / Editorial Office : Rudolf Starić, 10020 Zagreb, Remetinec, Lanište 14 b
 Hrvatska / Croatia, Telefon 01/6141- 589 ili 091 / 567 – 5207 ili Veslački savez Zagreba,
 Dom sportaša, ŠRC Jarun, Aleja mira bb, tel/fax: ++ 385 1 3831585, matični broj 3884031, Žiro račun : 30104-678-84575, E-mail : veslački-savez-zagreba @ zg.tel.hr.
 List izlazi jednom mjesečno. Rukopisi se ne vraćaju. Mišljenje autora pojedinih tekstova ne moraju se podudarati s mišljenjem uređivačkog odbora.

Prva stranica :1. Svi učesnici svečane obljetnice HVK Vukovara položili su vijenac poginulim veslačima i veslačicama kod «Velikog križa» na obali Dunava. 2. Delegacija hrvatskih veslačkih djelatnika polaže vijenac poginulim veslačima. 3. Skupna slika uzvanika svečanosti 90. obljetnice HVK Vukovar prd veslačkim domom. 4. Prvi donirani čamci u spremištu HVK Vukovar.5. Početak svečane sjednice HVK Vukovar. Tajnik, dipl. ing. Berislav Vrančić daje povijesni pregled kluba. 6. Razgovori uz obalu Dunava o vukovarskom otporu protiv jugovojске i paračetničkih postrojbi.

Sretne Božićne i Novogodišnje blagdane žele vam

Hrvatski veslački savez

Veslački savez Dalmacije
Veslački savez županije istarske
Veslački savez županije splitsko-dalmatinske
Veslački savez Zagreba

VK Arupinum
VK Biokovo
VK Croatia
HVK Gusar
VK Iktus
VK Medulin **VK Istra**
HAVK Mladost **VK Jadran – Rijeka**
HVK Mornar **VK Jadran –Zadar**
HVK Omiš **VK Jarun**
H0VK Ošjak **HVK Jelsa**
HVK Ner.Gusar **HVK Kaštela**
VK Neptun **VK Krka**
VK Sabljaci **VK Korana**
VK Sv.Krševan
HVK Tisno
VK Trešnjevka
HVK Vrlika
HVK Vukovar
VK Zagreb

I Uredništvo «Veslanja»

HVK VUKOVAR PROSLAVIO 90. OBLJETNICU

Sredinom svibnja 1980. godine održana je skromna 80. godišnjica HVK Vukovar na Jarunskom jezeru uz obveznu regatu, gdje su među inim vukovarski veslači održali defile. S suzama u očima pratili smo njihove zaveslaje razmišljajući, je li će ikada zaveslati na svom Dunavu. Poruka je tada glasila: «Iduću obljetnicu slavimo u slobodnom Vukovaru !?!?!»

Iduća 90. obljetnica osnutka HVK Vukovara održana je u napaćenom gradu, gdje i danas poslije pet godina definitivnog pripajanja Podunavlja i Vukovara matici zemlje, na svakom koraku još uvijek, vide se užasi rata.

Vukovar! Može li se usporediti s španjolskom Guernicom, pokušavajući usporedit nebrojeni novinari s nečim približno sličnim u ljudskoj povijesti? Ne, ne može. I nikad se neće moći uspoređivati. Jer Guernica, se dogodila u predvečerje početka II. svjetskog rata, kada je kaos drugog svjetskog rata zahvaćao postupno cijeli europski kontinent. Tada nitko nije imao vremena misliti na Guernicu, jer avet rata visila je nad svima. A Vukovar se dogodio u civiliziranoj, demokratskoj, bogatoj i smirenoj Europi koja ni prstom nije makla, ili je uvjerala samu sebe da je nešto činila, gledajući iz dubokih fotelja televiziju i «zgražajući se» na tragediji nenaoružanih Hrvata, protiv do zuba naoružane jugoslavenske armije. Svaka stopa vukovarske zemlje natopljena je krvlju i ispreorana granatama. Tri sto tisuća granata i najmanje stotruku više metaka padalo je na Vukovar mjesecima. A tu se umiralo, radalo, borilo, ginulo, preživljavalo. Razlika između dana i noći bila je samo u tome što je danju bilo dnevno svjetlo a granatiranje, grmljavina tenkova i zrakoplova i fijsuci metaka ranjeni i mrtvi bili su vidljivi kao i njihove posljedice, a noću ništa nije bilo vidljivo do jutra, kada su se zbrajali ranjeni, mrtvi, srušene zgrade i kuće.

Srušeni grad, razoreni grad, uništeni grad, zaokružen s gomilom minskih polja pao je pred uljudenom, salonskom Europom a jugomašinerija je zaglibila na obalama Vuke i desnoj obali Dunava, bespomoćna. Šaćica Vukovaraca u odnosu na ovu vojnu velesilu polomila im je zube i upropastila zamišljeni pobjednički pohod prema Osijeku, Vinkovcima, Požegi, Virovitici, Slavanskom Brodu, Karlovcu, Senju i njihovoj podjeli Hrvatske.

Pirova pobjeda premoćnih, osvećivala se na nedužnom stanovništvu, ranjenicima a mržnja, osvetoljubljivost, bahatost, zločini, pakost, nasilje, ubojstva, pojedinačna ili masovna bila je jeziva svakodnevnica nakon pada Vukovara. Pa zar se može ljudsko biće pretvoriti u takvo nakazno čudovište? Može.

Kroz taj pakao na zemlji prošli su mnogi, zatočeni, batinjani, ubijeni, premlaćivani a o mnogima se ni danas poslije jedanaest godina godina nezna, gdje su im grobovi, iako uopće i postoje grobovi kako ih zamišljaju civilizirani ljudi.

Kroz tu Kalvariju prošli su i mnogi Vukovarčani, naši mladi i stariji kolege, prijatelji s kojima smo se družili, natjecali, zajedno našli u čamcu, sastajali na bezbrojnim regatama prije tog bezumnog rata, prije tog zločina nad zločinima. Mnoge više nećemo nikada vidjeti. Nestali su u tom vihoru.

Mnogi su prošli kroz višemjesečna mrcvarenja i mučenja zarobljeničtva u neprijateljskim logorima, gdje je dostojanstvo čovjeka poniženo i uništavano samo iz razloga što su bili Vukovarci, Hrvati. A oni, branili su samo svoje, samo svoju zemlju, samo svoj grad ali i Hrvatsku.

Rat je utihnuo. Topovi su zanijemili. Ljudi se polako vraćaju u grad svojeg djetinjstva, svojeg odrastanja i življenja, pokušavajući vratiti izgubljeno, nestalo u bestragu izgubljenih, godinama provedenih u izgnanstvu ili izbjeglištvu ne širom Hrvatske ili Europe nego svijeta. Polako ali postupno vraćaju se u ovaj napaćeni grad u samo jedinog tvrdoglavoj želji: Obnoviti i vratiti izgubljeno, krenuti i stvarati, jer život teče dalje. I krenuo je postupno, neprimjetno, zadivljujućom energijom.

POGINULI I NESTALI ČLANOVI HVK «VUKOVAR 1991. GODINE U VUKOVARU

Članovi Uprave: 1. Berislav Šebetić, 2. Josip Batarelo, 3. Vladimir Kršić, 4. Josip Molnar

Stariji veslači : 1. Vladimir Barjak, 2. Marko Jakumetović, 3. Antun Štefanovski

Veslači : 1. Željko Begov, 2. Stanko Posavec, 3. Tomislav Baumgartner ml., 4. Saša Molnar, 5. Siniša Veber, 6. Antun Čon-

dić, 7. Marko Lucić, 8. Branko Jovanović, 9. Goran Ledić, 10. Emil Aleksander, 11. Željko Jurela 12. Zorislav Jugo, 13. Damir Kiralj, 14. Dragutin Molnar, 15. Rene Matoušek, 16. Hrvoje Šeremet, 17. Branko Bergman, 18. Sandra Kupanovac, 19. Borislav Mudri, 20. Slobodan Mudri.

Veslači i članovi kluba, koji su preživjeli strahote ratnih razaranja u Vukovaru, i dobitnika medalje HVK Vukovar, povodom 80. obljetnice rada i postojanja kluba:

Vladimir Bajrak, Josip Batarelo, Helena Baumgartner, Franjo Baumgartner, Željko Begov, Gabrijela Antun Čondić, Đurđa Dinješ, Gabrijela Džalto, Jasenka Džalto, Ivan Đukić, Jelica Đukić, Željka Holoker, Mile Ivanković, Ivo Jakumetović, Vladimir Jelli, Slavko Kamenović, Margita Kizler, Stjepan Kizler, Vjekoslav Kolamović, Mirko Kovačić, Ivan Kraljevac, Vladimir Kršić, Vlatka Kršić, Dubravka Martin, Stanislav Martin, Đuro Mikić, Maja Mikić, Melita Mikić-Košir, Ivo Molnar, Josip Molnar, Nada Mraović, Jure Njavro, Alkesandar Pavliček, Ica Pavliček, Elvira Pinter, Josip Posavec, Stanislav Posavec, Josip Sebenji, Mirjana Semenić, Darko Šiplački, Vera Surma, Vlatka Surma, Berislav Šebetić, Smilja Šebetić, Milivoj Šestan, Zvonimir Tolp, Antonija Tomić, Vanda Tomić, Geneveva Vrančić, Željko Žagar,

Članovi i veslači HVK Vukovar, koji su sudjelovali u obrani Vukovara i Hrvatske kao pripadnici hrvatske vojske, a dobitnici su medalje HVK Vukovar povodom 80. obljetnice.

Tomislav Baumgartner st., Tomislav Baumgartner ml., Tihomir Bela, Božo Dinješ, Krešimir Džalto, Igor Garbac, Siniša Gudelj, Branko Ivković, Darko Jakumetović, Branko Jovanović, Krunoslav Kifer, Goran Ledić, Alen Lendel, Boris Martin, Darko Mikić, Borislav Mudri, Slobodan Mudri, Saša Molnar, Mladen Novak, Dario Njavro, Vatroslav Piri, Želimir Radašavić, Josip Tomić, Josip Šild, Nikola Tot, Siniša Veber, Berislav Vrančić, Darko Zajačko, Dalibor Žigic,

Prisutni uzvanici na svečanoj proslavi 90. obljetnice.

Prekrasan dan, kojeg nitko nije očekivao putujući prema Vukovaru dočekao je uzvanike devedesete obljetnice HVK Vukovar. Sakupljali smo se na obali Dunava, pred veslačkim domom već od ranog jutra. Život pred domom, s još vidljivim ratnim razaranja izvana i iznutra uočljivi su još uvijek. Strka, uzbuđenost, jer mnogi se vide poslije toliko godina. Praktično cijela veslačka Hrvatska stigla je ovdje. Rukovanja, ljubljenje, stisak ruku, razgovori, prepričavanja, Riječani, Osječani, Splitsani, Zagrebčani, Šibenčani, Karlovcani, Istrani, Kaštelani...

I prvi čamci iz donacija stigli su. Poslao ih je R.C. Donau iz Ulma i RC Undine iz Radolfzella na Bodenskom jezeru. Njihov prijevoz osigurao je HVK Kaštela. Neki se popravljaju u Zagrebu, neki će još

HVK VUKOVAR PROSLAVIO 90. OBLJETNICU

doći . Na obali Dunava, već usidren je «flos», ponton, čvršći od onih na Jarunu. I prva ona studentska regata, održana par tjedana ranije, «provjerila» je službeno kakvoću pontona . Prvi neslužbeni izlazak s flosa na vodu provjerili su Vukovarci prilikom njegovog porinuća na obalu Dunava.

Čamci ? Uz skifove, četverasc skul, i druge nalazi se i gig za prve veslačke početnike . Stigla je i jedna pošiljka iz Kaštela, novi samac Filippi, poklon HVK-a Kaštela. Uskoro će stići i iz šibenske Krke. Došli su i pokloni u veslima a čak smo vidjeli i prve «sjekire» .Riječna vukovarska flota se tiho povećava.

Umješnošću Upravnog odbora doveden je plin, struja, voda, sredena kanalizacija i čeka pred «vratima» kluba . Jer uskoro će krenuti obnova kluba. Statika je provjerena, a dinamika popravka kreće vjerojatno krajem studenog ili početkom prosinca. Novci su osigurani. Osiguralo ga je gradsko poglavarstvo. Svi pomažu s ovim ili onim, sitnicom, detaljom. Čeličnu užad osigurao je ovaj, bačve onaj, daske opet onaj, i tako novi život stopu po stopu ulazi u veslački dom. Već sada postoji zanimanje određenih tvrtki za «suvišne» prostore, koji će biti završeni i iznajmljivani . Jer treba dom održavati, nabavljati opremu, čamce.

Zaslužni dobitnici kipa «Veslač» .

A veslački pogon ? I on će krenuti . Vjerojatno na proljeće . Jer sadašnjoj situaciji to je nemoguće . Nema svlačionica, nema teretane ... bit će . A kada će se pojaviti prvi vukovarski natjecatelji na regatama ? Oni stariji već godinama nastupaju ali na onim veteranskim a mladi naraštaji ? Možda do godine, prvi kadeti, ako ništa drugo onda simbolično .

I kada smo se svi sakupili krenuli smo prema «Velikom križu» na obali Dunava . Polagano, samo par stotina metara od kluba, nekada jednog od najljepšeg u Hrvatskoj . Ali zasjat će on opet svojim sjajom, kao nekada. Samo treba strpljivosti. A Vukovarci su neobično strpljivi kao svi Slavonci , temeljiti, možda i polagani ali stižu do cilja .

Pred «Velikom križem» položeni su vijenci i zapaljene svijeće svim poginulim i nestalim vukovarskim veslačima, koji su poginuli za Domovinu, za Vukovar .

U hotelu nešto kasnije održan je svečani prigodni skup prigodom 90. obljetnice osnutka kluba na Vuki i Dunavu, jednog od najstarijeg kluba u Hrvatskoj, čiji članovi zadržali su duh vukovarskog veslanja i u izbjeglištvu . Presjek razvoja veslanja, postojanja i rada kroz njegovu dugogodišnju povijest proveo nas je tajnik HVK Vukovara, Berislav Vrančić.

Nemoguće je, pa makar i u sažetku opisati sve prijelomnice, uspone tako i padove kluba u njegovoj 90. godišnjoj povijesti . Uspokos nestanku njegove bogate sportske arhive, zabilježeni su mnogi događaji oni sportski i oni svakodnevnici iz života kluba, barem djelomično, spašeni i otiskani u njegovoj monografiji izdane prigodom 75. obljetnice kluba . I danas, ako pročitate taj dokumenat, i njegov nastavak do današnjih dana

izložen u sažetku ove svečanosti, potrebno je kazati, da je HVK Vukovar možda jedini klub u Hrvatskoj koji je arhivskom marljivošću pojedinaca, kronološki zabilježio stotine i tisuće imena, svako u svojem vre-menu ali na istom prostoru a temeljna poveznica svih, bilo je veslanje .

I kao što sin pomorca postaje pomorac, a unuk nastavi očevim ili djedovim stopama, tako su i mnoga pokoljenja Vukovarčana prenašala ljubav prema veslanju na svoje potomke . Ima tu nešto neobjašnjivo, nešto što je teško iskazati, isto ili slično kao ljubav slavonskog seljaka prema zemlji hraniteljici i ravnicu koja ga okružuje. Ljubav je to nevidljivim korjenima vezana, nevidljivim lancima spojena. I tko to prepozna, taj i razumije tu vječnu sastavnicu čovjek – veslo – čamac ili čun . I zato ta udruga ljudi, koji su se našli slučajno ili s namjerom, da održe ili razvijaju duh druženja, tradiciju opstojanja, nasada prvih začetnika veslanja, nastavljaju dalje, gdje su njihovi stariji zastali.

Poštujući prošlost a gledajući u budućnost vukovarsko veslanje postupno, a uvjereni smo, dostojanstveno će nastaviti put svojih prethodnika. Osjetilo se u izlaganju, do posljednjeg zauzetog mjesta pa čak i stajaćih u prepunoj dvorani . Strujao je u zraku taj nepopravljivi optimizam, koji poput širokog Dunava sporog u odnosu na planinsku bujicu, ali snažnog poput Titana ruši pred sobom sve prepreke . Dunav se može prepriječiti ali njegove vode ne mogu se zaustaviti . Takav je i HVK Vukovar .

Završni dio ove velike svečanosti bila je podjela medalja HVK Vukovar za 80. obljetnicu kluba, namijenjenih zaslužnim članovima ili njihovim obiteljima, ali sa zakašnjenjem od deset godina, jer bilo ih je nemoguće sakupiti, rasipani od Osijeka do Umaga, Dubrovnika do Jelse na Hvaru u Hrvatskoj, u inozemstvu, srpskim logorima a o mnogima ni onda ni danas, nezna se ništa .

Tomislav Baumgartner s svojim veslačima.

Plakete su dodijeljene : HVS-u, VSZ-u, VSD-u, svim članovima HVK «Vukovar» te pojedincima Damiru barišiću, Ivanu Putniku, Zdravku Crnogači, Milanu Ljubičiću, Zvonku Posavecu, Aleksandri, Frković, Davoru Padjenu, Veljku Margetiću, Ljudevitu brencu, Nikši Maladi, Marija Šaula, Gojku Boraski, Davorinu Katušinu, Dragutinu Milinković u ime klubova te zaslužnim pojedincima Jošku Berketu, Mladenu Mihoviliću, Vladimiru Štenglju, fra Zlatku Špeharu, Jurju Gamulinu, Borisu Anzuloviću, RC Donau Ulm, RC Undine Radolfzell/Bodensee .

Zahvalnice su dodijeljene : HEP-Vinkovci, INA-Vinkovci, Polet-Vinkovci, Vinkoprom –Vinkovci, Altina-Vukovar, Tiskara Soldo-Vukovar, RC Donau-Ulm, RC Undine-Radolfzell/Bodensee, Croatia-osiguranje-Zagreb, HVK Kaštela-K.Kambelovac, VK-Krka-Šibenik, Rudolfu Stariću, Krešimiru Ižakoviću, Damiru Barišiću, Ivanu Putniku, Zlatku Vrančiću, Josipu Šildu i Hartmutu Cohrstu .

Semper primus III - Dubrovnik

Iz uvodnih riječi Marka Potrebeice, predsjednika organizacijskog odbora:

Studentice i studenti,
Dobro došli u Dubrovnik na treću međunarodnu studentsku regatu «Semper primus» Dubrovnik 2002...I dok su neki, kako sami kažu, šest godina razmišljali o pokretanju studentske veslačke regate u Dubrovniku, mi (Kostelić, Kapović, Potrebeica) smo odlučili zasukati rukave i krenuti. Naime, prije dvije godine puni entuzijazma i ljubavi prema veslanju «probili smo led». Organizirali smo uz svesrdnu pomoć studentskog zbora Veleučilišta u Dubrovniku, VK Neptuna, HAVK Mladosti, najveću studentsku veslačku regatu u ovom dijelu Jadrana... Već sada sa sigurnošću možemo ustvrditi da smo u Hrvatskoj prepoznati, a prema Europi značajniji ćemo korak napraviti već sljedeće godine. Želja nam je da ovaj kvalitetan «proizvod» ponudimo i europskoj akademskoj zajednici...Prije sve dobro se porvedite, a članovi organizacijskog odbora kao i ja osobno stoje Vam na raspolaganju. Mirno more i neka pobijedi najbolji.

Potrebeica, Marović i Kostelić udama trojka «Semper primus»

Isječak iz uvodnih riječi najstarijeg kolege Josipa Lovrića, Profesora emeritusa.

Naša je regata, Bogu hvala, drukčije započela svoj put kroz tradiciju. Otvorena za sva visoka učilišta u Hrvatskoj, njihovim muškim i ženskim momčadima, dala je svoj doprinos upoznavanju i zbližavanju studentske populacije s bližih i daljih obala Mediterana. To je, dakle, njena svrha i uloga i to već jest njena tradicija, koja nikada ne može postati tradicionalizam.

Isječak iz «Dobrodošlice» VKNeptuna, Mare Kapovića

Veslački klub Neptun u kojemu su se aktivno bavile veslanjem generacija mladih pomoraca, stavio je kompletnu logistiku na raspolaganje veleučilištu, a rezultat svega toga je tradicionalna veslačka regata «SEMPER PRIMUS», koja ove godine slavi treći rođendan... Sve studentice i studenti, profesori, veslački djelatnici i svi zaljubljenici u Dubrovnik, pomorstvo i veslanje, mogu se prepoznati u jednoj čuvenoj izreci »PLOVITI SE MORA, ŽIVJETI SE NE MORA«, a plovidba je širok pojam koji obuhvaća i veslanje, i jedrenje i «navigovanje»2 na trgovačkim brodovima širom svijeta...Vidimo se dogodine na 4. studentskoj veslačkoj regati «SEMPER PRIMUS».

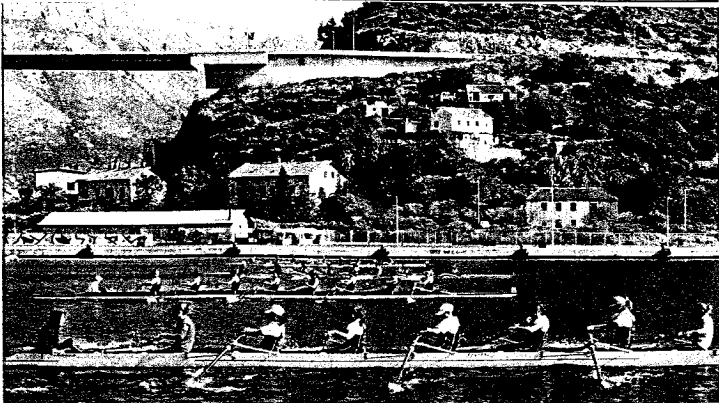
Odmah na početku ograđujemo se ako podaci o studenticama i studentima veslačima nisu u redu. Jer, doznali smo, da je bilo dosta izmjena pred početak regata a posade smo izvukli iz službenog «biltena» . I tako je ove godine zaveslalo 18 osmeraca kao i prošle od Kantafiga do Velikog Mula. Jasno morale su biti i eliminacije, tako da najbolji stignu u A finale . Ove godine prvakinje su bile odlične studentice PMF-a iz Zagreba, koje su u vrlo tvrdj i teškoj borbi pobijediti ekonomistice. Dakle sve čestitke prvakinjama. A rezultati su bili sljedeći:

Polufinale, skupina A – Studentice

1. Prehramb.biotehnoški fakultet - Zagreb (Marina Brailo, Antonija Saršon, Maja Grubešić, Andra Jalžebatić, Ivan Stojić, Tanja Vignjević, Mia Balić, Marija Predojević i k. Kristina Lacman) trener Ognjen Čato 3.42.16
2. Učiteljska akademija – Zagreb 3.48.13
3. Veleučilište – Dubrovnik (Marija Šilje, Milena Taslak, Marija Korać, Lejla Milun-Radan, Daria Perak, Ana Brajević, Ivan Bošković, Kristina Gabrić i k. Žaneta Pavić), trener Maro Kapović 4.01.10
4. Veleučilište – Split (Ivona Burmaz, Magdalena Munitić, Ana Marija Radić, Tanja Miliša, Jelena Radalj, Marijana Spaija, Sanela Džananović, Leandra Tenžera i k. Ivana Milević), Trener prof. Fistančić, Voditelj prof. Drašinac 4.13.01

Polufinale, skupina B – Studentice

1. Prirodoslov.matematički fakultet – Zagreb 3.36.56
2. Ekonomski fakultet – Zagreb (Gordana Durek, Andrea Pavičić, Amalija Hohnjec, Danijela Sušak, Maja Gregurić, Helena Kesić, Ines Đurić, Mima Starčević i k. Maja Krumes), trener Edvard Vondra 3.43.03
3. Prometni fakultet – Zagreb (Mandina Lešina, Jasminka Caktaš, Marina Glavina, Nikolina Radunić, Maša Zovko, Marina Gotovac, Ivana Javor, Anita Radoš i k. Viktor Leš, trener Domaghoj Telišman 3.50.80
4. Hrvatski studiji – Zagreb (Ivana Sesar, Giana Marović, Silva Šutalo, Blanka Borić, Vesna Petričević, Sanja Bedalov, Sandra Duvnjak, Lana Bubenik i k. Sanja Sabo), trener Damir Halužan 4.01.51

Start je uspio, kreće se prema cilju .

Trka finala osmeraca studentica.

FINALE B – STUDENTICE

1. Hrvatski studiji – Zagreb 4.14.76
2. Veleučilište – Split 4.19.38

FINALE A – STUDENTICE

1. Prirodoslovno – matematički fakultet – Zagreb 3.46.99
2. Ekonomski fakultet – Zagreb 3.49.90
3. Prehrambeno – biološki fakultet – Zagreb 3.53.02
4. Učiteljska akademija – Zagreb 4.05.3
5. Veleučilište – Dubrovnik 4.07.02
6. Fakultet prometnih znanosti – Zagreb 4.23.46

Kod studenata se očekivala velika borba između građevinaraca i Medicinara . Da ne bi došlo do bliskog susreta već na početku, lijepo su favoriti razdvojeni i našli su se svaki u svojoj skupini u eliminacijama. U A finalama pokazalo se da su građevinari mnogo spremniji za podvige i po drugi puta osvojili «Semper primus». Ipak najviše iznenađuje loš plasman Osječana. I još jedno pitanje . Kako to da nisu došli Riječani ?

Polufinale, skupina A – Studenti

1. Medicinski fakultet – Zagreb (Ivan Bohaček, Tomislav Krčmar, Andrija Mijačika, Tomislav Smoljanović, Vedran Radojčić, Josip Vlajić, Marin Pavlov, Damir Halužan i k. Maja Hrabak) 2.46.52
2. Fakultet elektrotehnike i računarstva – Zagreb (Jakov Justinić, Jura Mikulić, Petar Šverko, Mario Borzić, Jsko Rokov, Krešimir Ivković, Tomislav Ružić, Luka Marasović i k. Mislav Bjondić) 2.50.30
3. Veleučilite – Dubrovnik (Marjan Ledinić, Mario Vukmirović, Lukša Konsuo, Maro Storelli, Paul Vlašić – Roško, Josip Batina, Elmis Đapo, Hrvoje Kaciga, i k. Ivo Vlahušić), trener Maro Kapović 3.15.46
4. Geodetski fakultet – Zagreb (Franjo Vlatković, Vlado Vičić, Hrvoje Tomić, Šime Čakarun, Ivica Bakota, Goran Svičarović, Damir Ercegović, Igor Mlinarić i k. Luka Babić), trener Davor Ivančić 3.18.14
5. Hrvatski studiji - Zagreb (Natko Martinić, Tomislav Ciliga, Stjepan Marković, Marko Nenadić, Marko Palfi, Stipe Tutić, Mihovil Horvat, Dinko Kreštelica i k. Dean Čortan), trener Saša Vukojičić 3.37.25

Polufinale, skupina B

Semper primus III - Dubrovnik

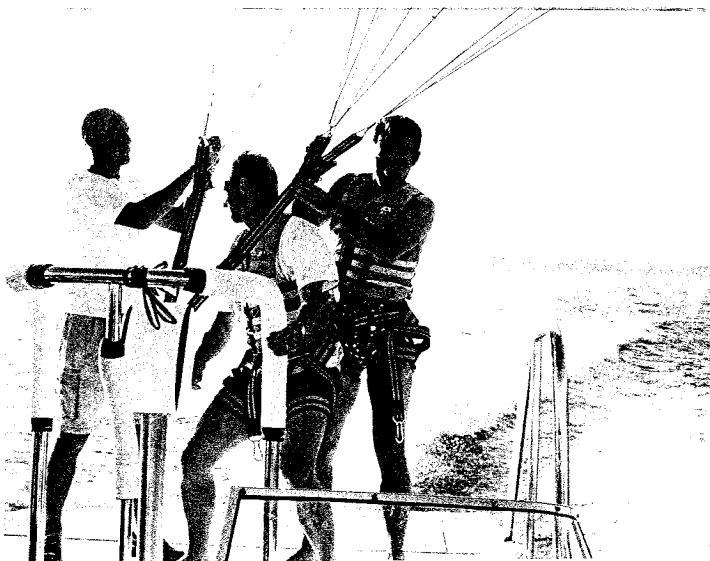
1. Građevinski fakultet – Zagreb (Ilija Tomas Jadrijević, Michel Požežanac, Janko Šurina, Ivan Mihaljević, Damir Leskovšek, Vlatko granić, Ivan Marasović, Davorin Šindler i k. Adrijana Dapčević) 2.54.88
2. Fakultet PMZ Fizička kultura – Split (Zoran Donadić, Jure Mrduljaš, Jere gracin, Nedjeljko Kuić, Draško Jurišić, Jakša Bego, Toni Gamulin i k. Nina Jović), 2.58.21
3. Univerza – Maribor (Simon Krampač, Niko Grgurević, Žiga Voršič, Primož Hedl, Marko Iršć, Tomaž Katrašnik, Jaka Dobaj, Iztok Nipič i k.) 3.04.04
4. Pravni fakultet – Zagreb (Đuje Lazlić, Igor Metelko, Matija Satić, Domagoj Papac, Luka Rebac, Mladen Miličić, Andrija Bilić, Vjeko Bobić i k. Marija Ježovita) 3.06.29
5. Sveučilište Osijek (Saša Bajamić, Ante vekić, Dinko mrvunac, Stanko Brodanac, Danijel Ilić, Branko Jovanovac, Filip Gudelj, Ratko Radaković i k. Vedran Pokos) odustali zbog kvara osmerca

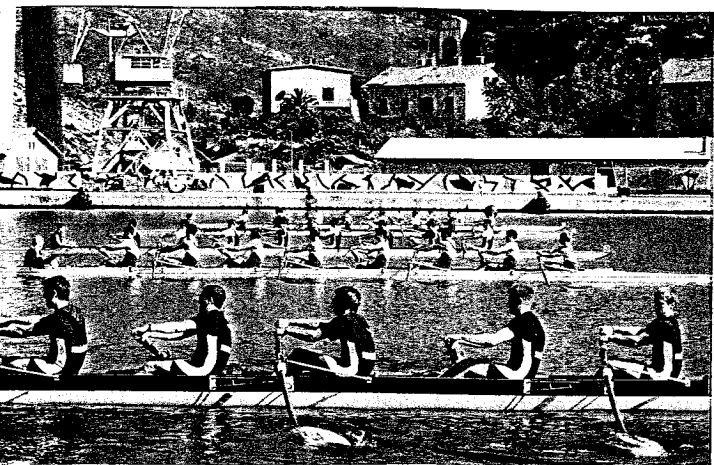
Pobjednice i Barbara Bohaček strokerica

Dugim zaveslajima prema cilju a tko će biti prvi ?

Brasča Kostelić kao «pokusni primjerci» morskog paraglidinga.

... od trka iz prednatjecanja.

Sudač Ivančić nije imao previše posla, ali odraditi se mora.

FINALE B

1. Geodetski fakultet – Zagreb	2.57.93
2. Hrvatski studij – Zagreb	3.09.59
3. Pravni fakultet – Zagreb	2.13.01
4. Sveučilište – Osijek	3.48.58

FINALE A

1. Građevinski fakultet – Zagreb	2.47.21
2. Medicinski fakultet – Zagreb	2.52.61
3. Fakultet PMZ – Fizička kultura – Split	2.54.44
4. Fakultet elektrotehnike i računarstva – Zagreb	2.56.05
5. Univerza – Maribor	2.59.17
6.. Veleučilište – Dubrovnik	3.03.26

Da imamo kao je počelo i tko je bio pobjednik u osmorcima, dajemo pregled dosadašnjih pobjednika «Semper primusa».

PREGLED DOSADAŠNJIH POBJEDNICA

2000. FILOZOFSKI FAKULTET -	ZAGREB
2001. ARHITEKTURA/PRIROD-MATEMAT. FAKULTET -	ZAGREB
2002. PRIRODOSLOVNO – MATEMATIČKI FAKULTET –	ZAGREB

PREGLED DOSADAŠNJIH POBJEDNICA

2000. VISOKA POMORSKA ŠKOLA -	SPLIT
2001. GRAĐEVINSKI FAKULTET -	ZAGREB
2002. GRAĐEVINSKI FAKULTET -	ZAGREB

SEMPER PRIMUS III – DUBROVNIK 19.10.2002.

Organizator : Studentski zbor Veleučilišta u Dubrovniku

Suorganizatori : Veleučilište u Dubrovniku, Veslački klub Neptun, Hrvatski veslački savez, Veslački savez Dalmacije, H.A.V.K. Mladost

Počasni odbor : Mateo Milković, Josip Lovrić, Zdravko Jurčec, Fadil Čustović

Organizacijski odbor : Marko Potrebića, predsjednik, članovi : Juraj Gamulin, Maro Kapović, Josip Kostelić, Živko Šimunović, Pavo Bečić, Antonio Lučić, prof. Drašinac, Marko Asić, Robert Kulaš, Mirko Ivančić

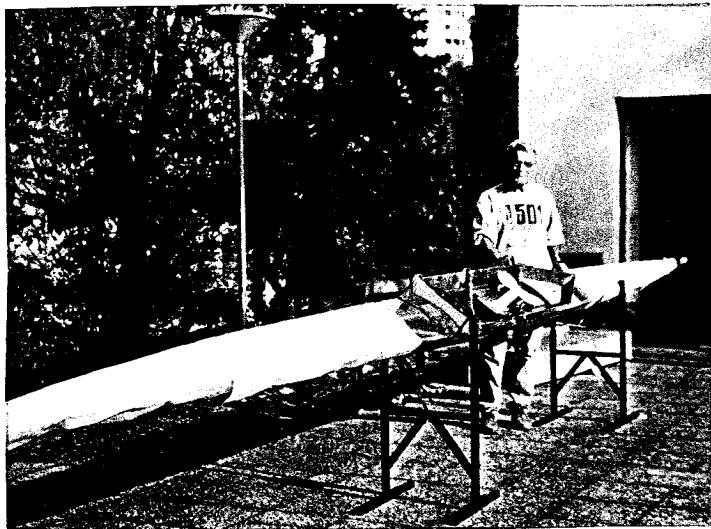
Sudačka služba : Mladen Mihovilić, predsjednik, članovi : Ivica Botica, Mirko Cvitanić, Ivo Despot, Ante Kustura, Ljubo Vukičević, Željko Trzin

Zdravstvena služba : dr. Jadranko Madunović

Voditelj programa : Goran Prišlić - Vjeverica

Mirko Štagljar «sredio» je skif

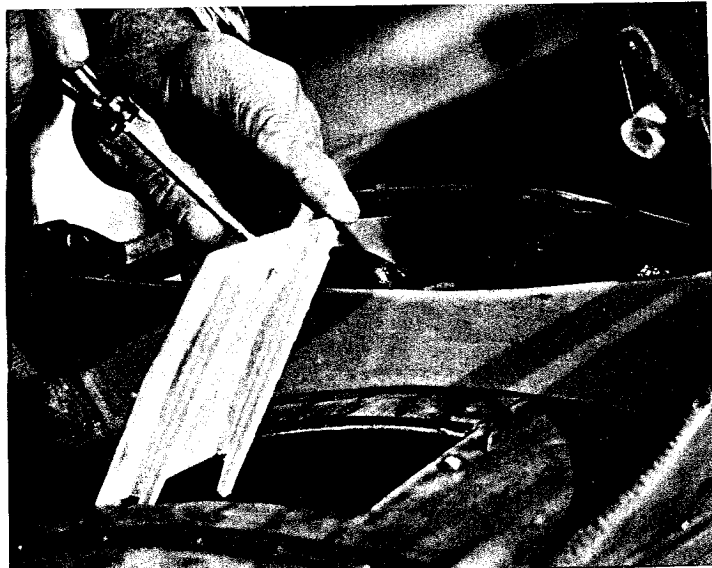
Na inicijativu Hrvatskog športskog muzeja i njezinog ravnatelja prof. Zdenka Jajčevića pokrenuta je akcija osnivanja sportskog muzeja s određenim povijesnim izlošcima. Na temelju dogovora između njega i veslačkog kluba Zagreb, klub je obećao pokloniti skif prekladne građe.

Mirko Štagljar pred restauriranim skifu «Heruca»

Ta odluka donešena je na njihovom Upravnom odboru na čijem je čelu Milan Ljubičić. Dogovoreno je konačno i realizirano. Skif inače potječe iz razdoblja 1953 – 1956. g. a proizveo ga je zagrebački «Heruc» za klubske potrebe u to vrijeme. Izrađen je iz uvozne cedrovine na temelju raspodjele te sirovine od strane tadašnjeg Zagrebačkog veslačkog podsaveza.

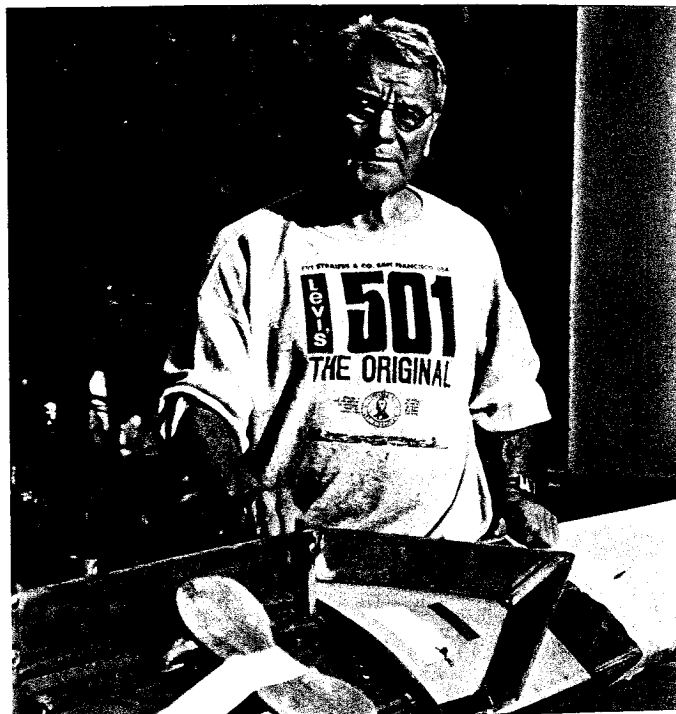
Čamac je «preživio» stotine veslača skulera na nemirnoj Savi, nebrojeni broj prijevoza u vagonima željeznice, sudare cestovne i vodene. Da ima jezik, tko zna što bi nam sve ispričao. I konačno završio je u zasluženoj «prvostupanjskoj» mirovini. Odložen je u hangaru VK Zagreb čekajući svoju sudbinu ili kraj. Podsjetimo se, mnogi slični čamci završili su na smetištu kao neupotrebljivi a tako je nestajala i povijest hrvatskog veslanja.

Detalj restauriranog skifa prekladne gradnje

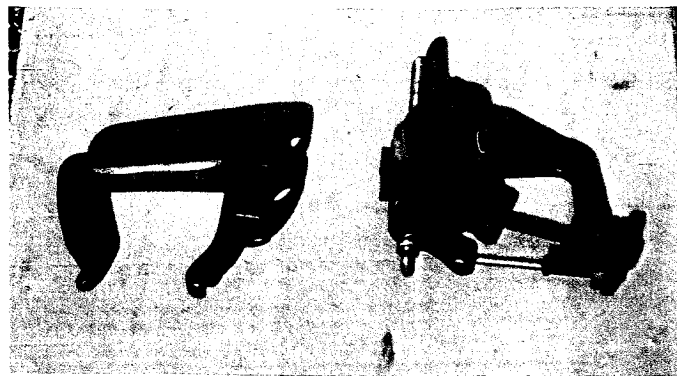
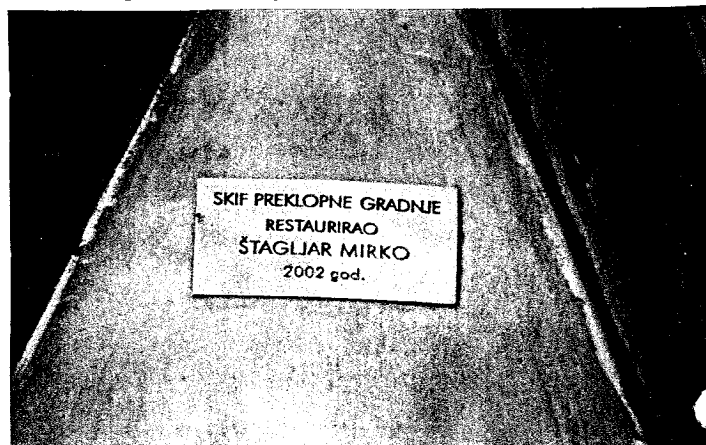
Ipak u VK Zagrebu to se nije dogodilo. Veslački entuzijasta Milan Ljubičić nije dozvolio nego upravo obratno i inicirao nakon upita Jajčevića restauraciju čamca.

Uređenje, popravak odnosno reastauraciju skifa učinio je naš legendarni veslač Mirko Štagljar okosnica Mornara a kasnije Zagreba, inače dugogodišnji i vrlo iskusni stručnjak za popravak svih vrsta čamaca. Nakon nekoliko mjeseci «filigranskog» i strpljivog rada

Mirko Štagljar s čamcem «Heruca» na terasi VK Zagreb

navedeni skif prekladne građe predan je u punom sjaju na poklon Hrvatskom športskom muzeju.

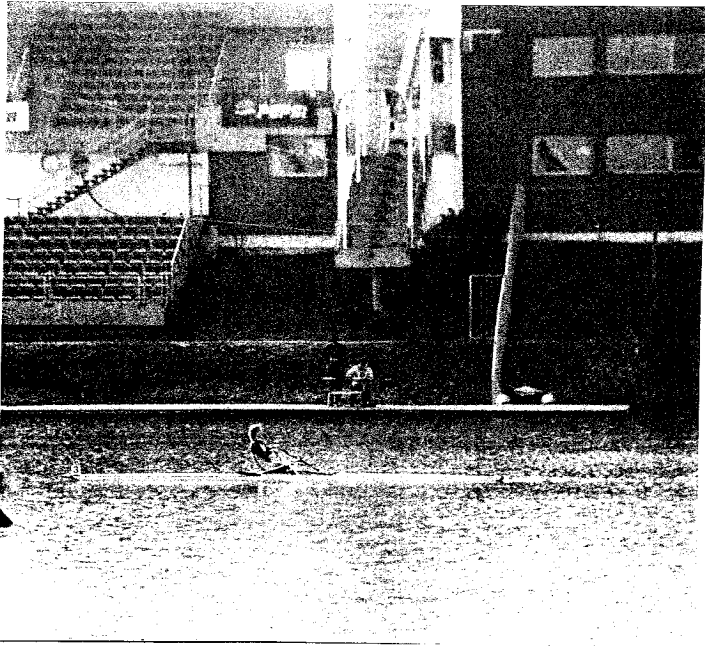

Tadašnje ušice od mesinga težile su više od pola kilograma

Ovo je istovremeno i prilika da predložimo VK Croatia koja posjeduje prvo hrvatske «ergometre» ručne izrade, da jedan pokloni Hrvatskom športskom muzeju, te da obogati povijest veslanja. Buduće generacije moraju znati kako je nekada bilo, kako se nekada treniralo.

Na Jarunu održana je posljednja regata sezone

Posljednja službena regata na Jarunu održana je 9. studenog. Uz zagrebačke klubove nastupila je još karlovačka Korana i osječki Iktus. Održano je ukupno 9 trka u kategorijama od mlađih juniora do veterana. Kod seniora u dvojcu bez pobijedili su očekivano Francetić i Čuljak, «novopečeni» članovi Trešnjevke. Međutim, ipak je dvojac Murer, Rubčić sve iznenadio, iako dobri poznavatelji mogli su i pretpostaviti njihovu dobru vožnju. Kod samac sve bolji je i bolji Boja Žugić. Kod juniora odlično su odveljali dvojac Šimić, Krešić a u samcu za juniore najbolji je bio Komučar iz Korane. Iznenađuje loš plama Štefince. Kod mlađih juniora u dvojcu na pariće odskakala je posada Sudić, Sinković. U samcu među mlađim juniorima više nego odličan je Juraj Gustinčić, ali samo nešto slabiji Subotić i Jurina a njiam se pridružio i Kušurin, što je malo iznenađenje. Kod mlađih juniorki Šebetićka nije imala konkurenciju. To isto se odnosi i na Sonju Kešerac kod juniorki. Njezin rezultat je stvarno odličan. Ostale dvije Osječanke Brkić i Omrčen bile su vrlo solidne dok kod seniorki Zibar i Mikšić rezultat je ušpravo takav i očekivan s time što je pomalo Mikšićka razočarala. Kod veterana Pogačić je bio za nijansu bolji od Grzunova.

Početak dugo puta počelo je upravo ovdje.

Dvojac bez kormilara – seniori , 8000 m

1. Trešnjevka Igor Francetić, Krešimir Čuljak	29.51.00
2. Mla(JaZD Tomislav Smoljanović, Branimir Vujević	30.00.24
3. Zagreb/Treš Ante Murer, Damir Rubčić	30.32.85
4. Mladost Oliver Martinov, Ninoslav Saraga	31.54.77
5. Zagreb Kristijan Karlović, Renato Pomahač	32.07.57
6. Mladost Antonio Babić, Eduard Vondra	32.28.24
7. Mladost Alkesandar Žigić, Branko Jovanovac	33.17.05

Samac – seniori , 8000 m

1. Mladost Bojan Žugić	32.08.09
2. Mladost Davorin Šindler	32.59.28
3. Mladost Mario Vekić	33.45.91
4. Trešnjevka Jakša Krišto	34.35.69
5. Trešnjevka Mićo Mikulić	36.07.47

Dvojac bez kormilara – juniori , 8000 m

1. Zagreb Ivor Šimić, Krešimir Mršić	32.39.38
2. Zagreb Ivan Milković, Goran Mileković	33.13.09
3. Zagreb Borna Petrić, Agatić	34.04.66
4. Zagreb Danko Harapin, Sopić	34.49.95
5. Zagreb Matej Salković, Karlo Horvat	35.49.93

Samac – juniori , 8000 m

1. Korana Tomislav Komučar	33.45.97
2. Trešnjevka Nikola Tomić	34.11.79
3. Korana Goran Cindrić	35.01.15
4. Croatia Juraj Živčić	35.24.02
5. Trešnjevka Hrvoje Štefince	35.28.08

6. Mladost Davor Emeršić	35.42.68
7. Trešnjevka Filip Šverer	35.45.18
8. Trešnjevka Dragan Zrnić	36.08.87
9. Trešnjevka Luka Žuženić	37.01.14

Dvojac na pariće - mlađi juniori , 4000 m

1. Mladost Ivan Sudić, Sinković	15.41.78
2. Croatia Domagoj Tripalo, Lovro Čerina	16.09.97
3. Mladost Domagoj Barlović, Borna Škovran	16.14.73
4. Zagreb Krešo Vukić, Ivan Čizmić	17.23.42
5. Zagreb Petar Vojvodić, Petar Halusek	17.46.57
Trešnjevka Alen Kamberović, Goran Špehar (2-JMB)	17.55.06

Samac – mlađi juniori, 4000 m

1. Croatia Juraj Gustinčić	16.27.34
2. Trešnjevka Bojan Subotić	16.32.45
3. Trešnjevka Hrvoje Jurina	16.42.29
4. Trešnjevka Marko Kušurin	16.54.02
5. Croatia Goran Britvec	17.07.06
6. Zagreb Damir Martin	17.20.68
7. Croatia Lukas Jacobson	17.37.76
8. Mladost Domagoj Repić	17.43.78
9. Mladost Ante Kozina	17.48.38
10. Trešnjevka Tin Smrekar	18.08.07
11. Trešnjevka Vuk Horvatić	18.45.81
12. Trešnjevka Tihomir Špehar	19.13.23
13. Zagreb Tomislav Štambuk	19.50.82
14. Zagreb Hrvoje Turibak	20.59.34

Samac – mlađe juniorke , 4000 m

1. Mladost Katarina Šebetić	18.49.76
2. Croatia Paula Šuk	19.25.71
3. Croatia Darija Ječmenjak	19.40.04
4. Trešnjevka Ana Borović	19.41.71
5. Trešnjevka Tena Koska	20.26.73
6. Trešnjevka Jelena Milardović	20.38.55
7. Trešnjevka Marina Markeš	20.40.34

Samac – juniorke , 8000 m

1. Iktus Sonja Kešerac	35.48.15
2. Iktus Jasmina Brkić	36.57.57
3. Iktus Vjera Omrčen	37.24.77

Samac – seniorke , 8000 m

1. Mladost Sonja Zibar	37.01.62
2. Mladost Dijana Mikšić	37.14.71

Samac – veterani , 4000 m

1. Trešnjevka Zlatko Pogačić	17.35.68
2. Jarun Rikardo Grzunov	17.39.68

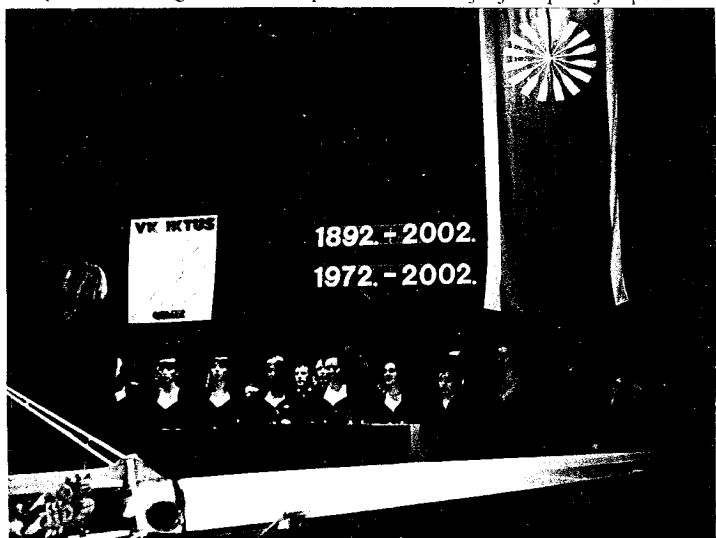

Neke juniorke čak su «izmislile» invalidske štake da ne nastupe, Ali srce im nije dalo mira, te su ipak nastupile kao gledateljke.

Iktus + 110, Iktus + 110, Iktus + 110, Iktus + 110

Stota godišnjica ili jedno stoljeće organiziranog veslanja u Osijeku, u gradu na Dravi, ili kako ga mnogi nazivaju istočna metropola Hrvatske nije proslavljena. Jednostavno nije bilo vremena, jer Osijek je bio u ratu i prvi branik, bojišnica prema Istoku. Domovinski rat onemogućio je bilo kakvu svečanost a mnogi veslači i veslački djelatnici držali su puške u ruci umjesto vesla. Nalazili se u rovovima i branili svoj grad a time i Hrvatsku. Dakle stogodišnjica, trebala je pričekati neka bolja vremena.

Da se ne zaboravi, taj najvažniji datum osječkog veslanja veslački djelatnici pobrinuli su se, čim se donekle smirilo ratno stanje, ali ne i završilo. Kako? Prva regata održana na Dravi 1994. godine imala je svoj simbolični naziv «100 + 2», ili godinu dana kasnije «100 + 3» itd. Na taj način htjelo se odužiti onima koji su još u 19. stoljeću pokrenuli organizirano veslanje u Osijeku. Da je bojište, odnosno crta razdvajanja između Hrvatske i jugoslavenskih i prosrpskih vojnih snaga bila odmah na rubu Osijeka govori i podatak, da za vrijeme održavanja spomenutih regata neki su dobronamjerno upozoravali, da se poslije ulaska u cilja veslači «ne zaborave», jer bi ih matica Drave slučajnom nespretnošću moglo odvući na prvu crtu razdvajanja. Oprez je oprez.

Pjevački zbor «Iipa» uveličao je svečanost.

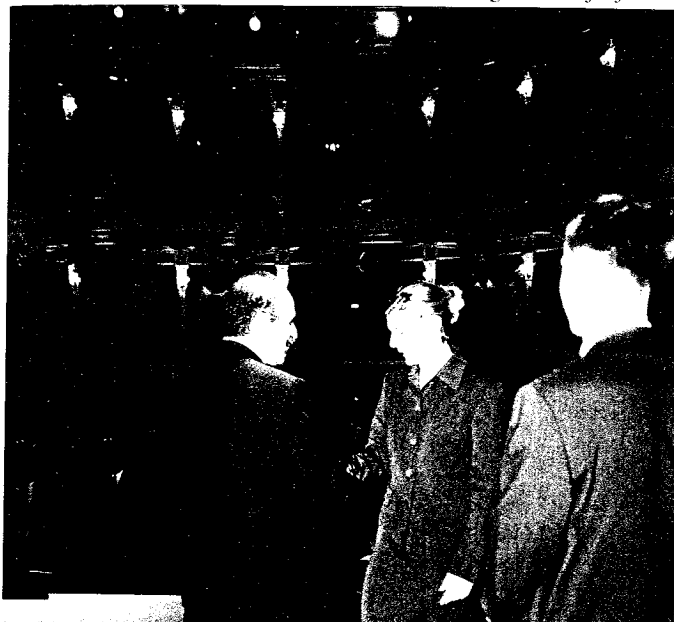
I tako deset godina, poslije stote godine osnutka prvog kluba u Osijeku, održana je velika svečanost u Hrvatskom narodnom kazalištu, obnovljenom nakon bestidnog granatiranja i požara početkom Domovinskog rata, simbolu kulture grada na Dravi. Bio je to dostojanstven skup veslačkih generacija Osijeka od onih, koji su pomalo zbog starosti i nemogućnosti prisutni u sadašnjem življenju veslanja, pa do onih koji tek počinju svoj put u veslanju. Preuzeli su, nastavili su «posao» nazvano veslanje od onih, koji su u jednom trenutku morali prekinuti, jer došlo je vrijeme da se zastane. Međutim, nitko nije zaboravljen, svi su pozvani. Mnogi su došli a poneki nisu, jer bili su spriječeni iz ovih ili onih razloga.

A povijest veslanja u Osijeku možemo podijeliti u nekoliko vremenskih odjeljaka od onih prvih do današnjih dana. Pisati o svakom tom razdoblju toliko je zanimljivo, ali istovremeno je i nemoguće prenijeti sve događaje. Ipak učinit ćemo sažetak sažetka. To nam je obveza ali i potreba, da ostali znaju barem nešto o povijesti veslanja u Osijeku.

O povijesti veslanja u Osijeku priklanjamo se zaključku mr.sc. Vladimira Aubrechta i prof. Damira Markovića da su se prve veslačke organizacije javljaju u Hrvatskoj u simbiozi gospodarskih i kulturnih potreba žitelja. Tako je bilo i u Osijeku. Već 1870. osnovano je «Društvo za veslanje i ribarenje». Nema podataka o veslanju, i natjecanjima. Čamci te udruge nisu korišteni samo za gospodarske svrhe nego su služili i za razonodu, lov, izlete zabavu i razonodu (veslanje i kupanje).

Druga faza započela je krajem 19. stoljeća. Tadašnje novine «Die Drau» izvješćuju da je 5. lipnja u hotelu «Central» osnovan «Ruder Club Drau» u prisustvu dvadestetak mladih osoba (Neubauer, Grof, Mergentaler, Janda, Aksman) a utemeljitelji su brodarski kapetani Bartošić i Bartovski. Plovni park sastojao se od 5 jednosjeda, dva dvojca, dva četverca i jednog kanua. Spremište se nalazi u predjelu

današnje Zimske luke. Prvi skupni izlet bio je 27. ožujka 1893. do Kravica današnjeg Josipovca i taj podvig bio je jednak senzaciji. Klub je djelovao do 1895. Tek 1904. osniva se nova udruga pod imenom «Dunav» i posjeduje već «trkače» čamce. Naredne godine mijenja u

Antun Ignac predaje priznanje najboljoj veslačici Hrvatske Mimi Rajle.

naziv Galeb a vode ga Janda, Frangler, Krznarić i Schwalm. I još jedna promjena naziva i to 1907. u «Neptun». Uz Gustava Jandu ovdje nalazimo imena Neubauer, Vice, Nuber, Kaunitz, Lafert, Zimmermann. Tada se poduzimaju veliki «izleti» do Maribora pa čak i do Regensburga u Njemačkoj (14 dana ili 1033 km), i za današnje pojmove nevjerovatni podvizi. Prva regata održana je 18. rujna 1910. u to vrijeme nazivana «veslačka utrka». Dvije godine kasnije (3.12.1912.) osniva se još jedan klub «Galeb- Osijek». Neptun je uz zadarski Jadran i zagrebački HVK-a osnivač Stručnog odbora za veslanje pri svodnoj sportskoj udruzi Hrvatskom športskom savezu (1914), dakle preteći HVS-a, a u cilju, da se Hrvatska učlani u FISA-u i MOK (Medunarodni olimpijski komitet). Prvi svjetski rat je prekinuo taj cilj.

Treća faza veslanja počela je poslije rata. VK Neptun je učesnik regate u Beogradu (8.6.1922.) a jedan od osnivača JVS-a u Ljubljani ((1923). Prvi voda ili trener (danas direktor reprezentacije) je Gustav Janda, jedna od osnivača prvog osječkog kluba kao i HVK-a U Zagrebu (1912). U jesen 1926. osječki Židovi osnivaju svoj vlastit klub VK «Barkabna» koji djeluje do 1941. godine. U cilju da još više saživi veslanje u Osijeku osniva se još jedan klub. Bio je to VK «Gusar», 23.7. 1932., a osnovali su ga Ivan Piri, August Nevidal., Rischl, Horvat, Gregurović, Fingler, braća Dimitirijević, Srb. Prigodom svečanog

Prof. Damir Marković s svojim bivšim veslačima.

Iktus + 110, Iktus + 110, Iktus + 110, Iktus + 110

otvaranja doma i održane regate klub mijenja ime u «Drava». Uskoro se počinju nabavljati i tzv. «glatki čamci (osmerac i četverac)». U jesen 1939. VK Drava delegira Augusta Nevidala na konstituirajuću skupštinu u Zagreb, prvi puta osnovanog HVS-a (5.11.1939.).

Treća faza veslanja u Osijeku je tijekom ratnog razdoblja. Veslanje ni tada nije zamrlo. U Osijeku je 22.8.1942. održano je drugo prvenstvo Hrvatske (prvo u Zagrebu, 1940.). Osječki veslači nastupili su i na prvenstvima Hrvatske u naredne dvije godine u Zagrebu a nastupalo se na niz regata u Zagrebu, Vukovaru i Zemunu.

Priznanje VK Iktusu predao je Zdravko Jurčec, predsjednik HVS-a.

Četvrta faza počinje nakon završetka drugog svjetskog rata. Skupština VK Neptun održana je 3.6.1945.. Osnivanjem FD Sloga u Osijeku nastaje sekcija Sloga (bivši Neptun). U to vrijeme u Jugoslaviji osnivani su sportski sustavi, koji su obuhvaćali sve sportove pod istom «kapom» u nekom gradu. 10. 2. 1946 osnovana je sekcija a 7. travnja otvoren je veslački dom. Istodobno je osnovana i veslačka sekcija u okviru FD Jedinstvo u Donjem Gradu (bivša Drava). Prva regata održana je 26.5.1946. Međutim zavrzleme oko naziva klubova i dalje se nastavljaju (kao u Zagrebu i Splitu). Fiskulturna društva se reorganiziraju i dobivaju nova «poletna» socijalistička obilježja. Već 19.1.1949. ali ovaj puta kao klub nastaje Drava, nasljednik Jedinstva. Zatim nastaje drugi klub iz sekcije Sloga pod nazivom Borac (6.2.1949.). Tri godine kasnije slavonski klubovi osnivaju i svoj podsavez (8.2.1952.). Klubovi nastupaju na raznim natjecanjima tzv. «Podunavcu», prvenstvu Slavonije ali i na mnogim regatama diljem tadašnje Jugoslavije.

Peto razdoblje počelo je 1967. godine. Uspješnost nastupa bila je sve manja i pokrenuto je pitanje spajanja klubova u jedan. To je učinjeno 14.4.1967. i nastaje VK Osijek. Pod tim nazivom osječki veslači nastupaju do 20. veljače 1972. a poslije toga pod nazivom kojeg i danas nosi VK Iktus. Zašto smo napisali ovako detaljno sve te faze spajanje, promjene imena? Jer, prilikom svečanosti ove 2002. godine razgovarajući s ponekim Osječanima, shvatili smo, da članovi jednog kluba «nisu» poznavali članove drugog kluba starije generacije. Sreća, da to nije nenamjerno zaboravljeno, te su prigodom svečanosti spomenuti i «jedni i drugi». Trudili su se u istom sportu a «rastavljale» su ih tadašnje klubske boje.

Fuzijom ili spajanjem počinje veliki iskorak osječkih veslača. Počelo je drugo zlatno doba osječkog veslanja. I kao što su mnogi veslači i veslačice uspjeli postignuti zavidne rezultate svaki iz «svojem» klubu na prvenstvima Hrvatske i Jugoslavije, nova generacija pod imenom Iktus krenula je još i dalje, prema svjetskim prvenstvima i olimpijskim igrama.

Konačno šesto razdoblje u bogatoj osječkoj povijesti veslanja počinje s neovisnošću Hrvatske. Osim što se ponavljaju vrhunski rezultati iz prethodnog razdoblja, Iktus se našao u vrhu hrvatskog veslanja a nekoliko godina i najbolji ekipni prvak Hrvatske u svim kategorijama.

Posebnost osječkog veslanja bilo je žensko veslanje. Ta tradicija od početka pa do danas ima kontinuitet koji još uvijek traje. Danas nosi perjanicu u hrvatskom veslanju uz riječki Jadran, rovinjski Arupinum, pulsku Istru i povremene «iskoke» drugih klubova.

Priznanje jepoklonio i Josip Guberina v.d. tajnik HOO-a.

Postavlja se pitanje, zašto u onoj prvoj «zlatnoj fazi» pa i kasnije nije Iktus bio uspješniji? Odgovor možemo tražiti što je vrlo veliki broj veslača krenuo na studije u Zagrebu i svoj uspješan nastavak nastavili su u zagrebačkim klubovima. Bili su to: Denis Ambruš, Vladimir Burkovski, Ilija Damić, Srdan Karković, Goran Nuskern, Damir Rajle, Ivan Ređer, Ninoslav Saraga, Vladimir Stazić, Ivica Stojaković, Mario Vekić, Željko Velat...

Priznanje je dobio i Branko Mihaljević poznati skladatelj.

A zašto «prva» zlatna faza? Iz slučajnih i pojedinačnih uspješnih rezultata počeo je jedan kontinuitet odličnih rezultata na prvenstvima Hrvatske i Jugoslavije. Ni jedan taj postignuti uspjeh do 1967. nije omogućio da Osječani zastupaju Osijek na najpoznatijim svjetskim regatama, ali ih je uvrstio u respektabilne veslače u tadašnjim jugoslavenskim razmjerima. To se odnosi na Srdana Karkovića, Vladimira Stazića, Nedjeljka Halilovića, Milana Uremovića, Stanka Stakovića, Vladimir Burkovskog, Matu Obradovića, Eđu Bakarca, Antuna i Mirka Šljivca, Eminu Dželić, Elviru Špringman, Evicu Jager, spominjemo samo dio onih najboljih. U to vrijeme djelovali su kao treneri Kresimir Špeletić, Vladimir Aubrecht, Slobodan Borta,

Minuta šutnje za poginule i ranjene veslače u Domovinskom ratu.

Ivica Stojaković dobiva priznanje od Antuna Ignaca

Nakon svečanosti ugodno časkanje veslača u HNK-u.

Priznanje je dobio i Mario Vekić.

Branka Kockar-Steiner najtrofejnija Veslačica Iktusa do dolaska Mirne Rajle.

Nagradu od Silvija Ambruša dobio je i Dragutin Engelhart.

Svečanosti je prisustvovala i kćerka Damira Rajle kao najmlađa člana VK Iktus.

Iktus + 110, Iktus + 110, Iktus + 110, Iktus + 110

Milan Uremovića a nakon njih Branimir Steiner, Damir Marković, Jasminka Kraljević, Krešimir Ižaković...

...ma Rajle zahvaljuje se u ime svih nagradjenih veslača i djelatnika.

Druga zlatna faza počinje od 1967. godine. Koliko je od tog vremena do 1990. godine osvojeno prvih mjesta na prvenstvu Hrvatske i Jugoslavije, ni broja im se ne zna. Međutim odlazak na svjetska prvenstva postala je «svakodnevica»: Jure Glavaš, Karlo Suk (73), Darko Zibar, Ivica Modrić, Goran Nuskern, Dražen Sudić (75), Goran Nuskern, Darko Zibar, Ivica Modrić (76), Željko Betlehem, Ivo Markotić (77), Darko Milinović, Krunoslav Tembel (81), Darko Jelić, Danijel Srb (81), Ninoslav Saraga (87), Silvio Ambruš (89), Marin Vranješ, Željko Mihaljević (90). U Villachu 1976. Zibar i Modrić osvajaju brončanu. U Soliji 1981. Darko Milinović i Krunoslav Tembel još jednu brončanu a u Koelnu 1987. Ninoslav Saraga srebrnu medalju.

U toj drugoj «zlatnoj fazi» došlo je osim velikog uspona u juniorskom veslanju početni uspjesi u seniorskom. Darko Zibar postaje prvi osječki veslački olimpijac (Moskva 1980.) a Krunoslav Tembel iste godine nastupa na svjetskom seniorskom prvenstvu, također kao prvi Osječanin. Već godinu kasnije Goran Nuskern i Branka Kockar nastupaju na SP u Muenchenu. Branka Kockar prva je seniorka koja je nastupila na svjetskom prvenstvu. Ninoslav Saraga nastupa na SP na Bledu (89) i Tasmaniji (90).

I kao za napast predsjednik UO Davor Brust stigao je na svečanost na štakama.

Treća «zlatna» faza počinje u stvari od 1991. Još je uspješnija a traje do danas. Na svjetskim juniorskim su nastupili: Hrvoje Sanseović, Slobodan Oravec, Marko Zovko, Matko Sanseović, Tvrtko Šibalić. Anto Vrdoljak (93), Slobodan Oravec, Hrvoje Sanseović, Ivica

Jukić, Stanko Brođanac (94), Tomislav Hanžek, Ivica Jukić (95), Tomislav Hanžek, Ivica Stojaković (96), Ivica Stojaković (97), Ante Vekić, Saša Bajamić, Ivica Stojaković, Vesna Tomić, Ivana Šimac (98), Vesna Tomić, Ivana Šimac, Branko Jovanovac, Mario Vekić, Tomislav Bogdan, Ninoslav Fratrić (99), Branko Jovanovac, Mario Vekić, Danijel Ilić, Izabela Vugec, Sonja Kešerac, Dejana Krnjeta, Josipa Steiner (00), Dejana Krnjeta, Vjera Omrčen, Sonja Kešerac, Josipa Steiner (01).

U Poznanu 1995. Ivan Jukić je osvojio brončanu, u Hazewinkelu 1997. Ivica Stojaković osvojio je brončanu a u Zagrebu 2000. je Mario Vekić osvojio srebrnu medalju.

Na nations Cupu ili na tzv. B svjetskom prvenstvu nastupili su: Marin vranješ (91), Marin Vranješ, Silvio Ambruš (92), Silvio Ambruš (93), Mira Rajle (95), Mira Rajle, Matko Sanseović, Ivica Jukić, Stanko Brođanac, Izabela Majetić (96), Ivan Jukić, Stanko Brođanac (97), Ivan Jukić (98), Mario Vekić (01). Mira Rajle osvojila je u Groningenu (95) i Hazewinkelu (96) brončanu a Ivica Jukić u Ioannini (98) također brončanu medalju.

Na svjetskom seniorskom nastupa Silvio Ambruš (95), Mira Rajle, Silvio Ambruš (96), Mira Rajle, Marin Vranješ (97), Mira Rajle, Ivan Jukić, Marin vranješ (98), Mira Rajle, Silvio Ambruš, Marin vranješ, Ivan Jukić (99), Silvio Ambruš, Mira Rajle (00), Mira Rajle (01), Mira Rajle, Ivan Jukić (02). Na posljednjem SP u Seville osvaja Ivan Jukić brončanu medalju prvu za Iktus u njegovoj povijesti.

Osim toga Ivan Jukić je drugi veslački olimpijac Iktusa. Nastupio je na olimpijskim igrama u Sidneyu.

Ovaj kratki sažetak najvećih uspjeha u stvari je vrh ledene sante koji se zove IKTUS. Mnogi nisu spomenuti a trebali su biti. Nadamo se da nisu uvrijeđeni, jer prostora ima za jednu «debelu» monografiju, a nadamo se da će svatko od njih, naći se jednog dana ubilježeni, jer i oni su stvarali povijest Iktusa. I oni su utkali dio sebe u uspjehe onih najboljih, posredno ili neposredno.

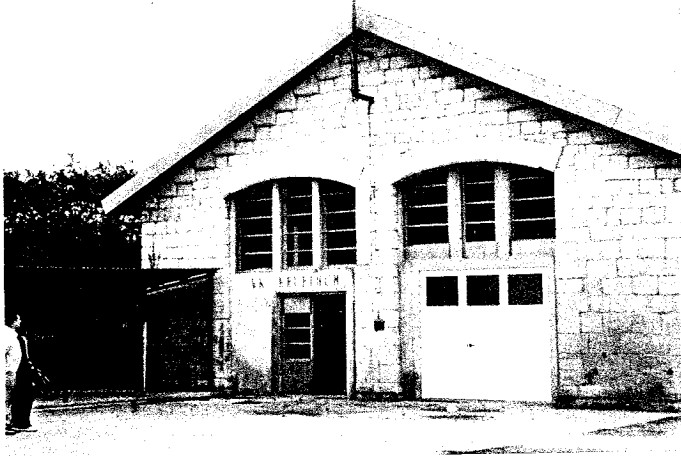
Zadovoljstvo na licima uzvanika svečanosti.

Svečana sjednica u osječkom HNK odisala je stvarno svečarski. Prigodna izložba fotografija u predvorju kazališta uvela nas je barem djelomično u najvažnije događaje veslanja u Osijeku od prvih početaka do danas. Izvanredno čujni pjevački zbor «Lipa» uveo nas je u svečanost. Kratkim sažetkom žive riječi u skoro prepunoj dvorani, provela nas je kroz povijest Valerija Fišbak, od prvih zaveslaja do posljednjeg današnjeg. Spomenuti su usponi i padovi, spomenuti su mnogi koji su utkali svoj život ili dio života u ovaj klub. Podijeljene su nagrade najzaslužnijima, najteži čin, jer uvijek se može pogriješiti i nekog nenamjerno zaboraviti. Ton svečanosti dao je predsjednik skupštine VK Iktus, Antun Ignac uz Stanka Brođanca i Silvia Ambruša. Jedini, koji je ovaj puta prigodom svečanosti bio pravi «statista», odnosi se na Davora Brustu, predsjednika Upravnog odbora Iktusa, jer je došao na štakama. Ostale nismo spomenuli od organizatora, jer gore spomenuti bili su jedini vidljivi promotori svečanosti.

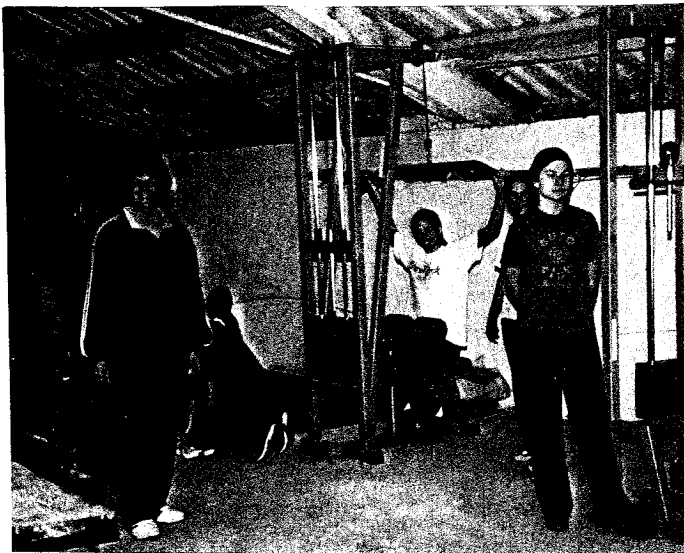
I na kraju, poslije onog službenog dijela, nastavilo se časkanje, razgovori nikada završeni o veslanju u prepunoj dvorani za odmor, gdje su se mnogi nakon niz godina opet susreli, vidjeli u ugodnim trenucima opuštanja.

Arupinum, koracima od sedam milja

Arupinum ? Našli smo se u Rovinju, jer smo željeli vidjeti što se tamo događa . A događa se začuđujuće mnogo . Možda ne toliko trenutno na sportskom planu, ali se stvaraju uvjeti za buduće sportske uspjehe . A uvjeti za stvaranje vrhunskih rezultata mogući su i to vrlo brzo. Veslački klub smješten na rubu (uvjetno rečeno) Rovinja mijenja svoju izgled iz dana u dan . Pred godinu dana počeli su veliki radovi oko uređenja kluba . Radovi oni temeljni pretvorili su klub u najveće sportsko gradilište u Rovinju.

Ulaz u spremište i dvoranu VK Arupinum.

Prof. Lidija Martinčić s «svojim» djevojkama .

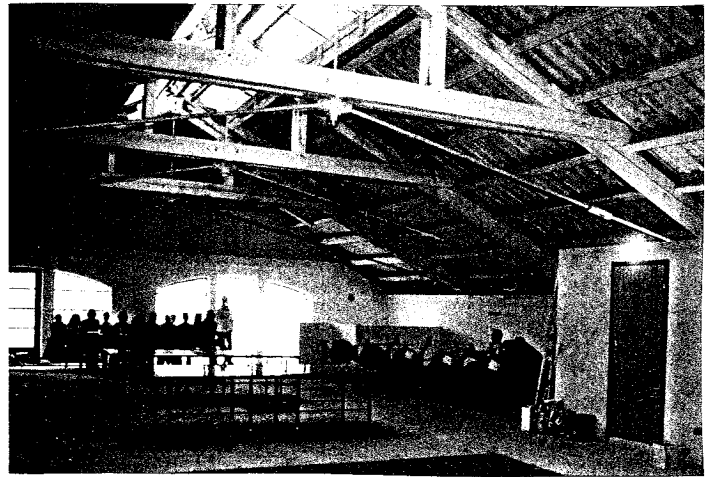
Beton i željezo «istjerali» su na trenutak veslače i čamce iz spremišta, a radnici su vrlo brzo stvorili prostore na kojima bi zavidjeli i veći klubovi . Ogromno spremište u prizemlju ruku na srce, danas može prihvatiti tridesetak čamaca bez problema . Strop nekada drveni, danas je betonski i stvorile su se pretpostavke da se prvi kat pretvori u izvanrednu teretanu veličine dvostruko veće nego što ima naprimjer zagrebačka Mladost . Danas, godinu dana kasnije zgradu kluba u unutarnjosti postala je prepoznatljiva. Prizemna dvorana, spremište je već uvjetno u funkciji a također i ona gornja, teretana . Jasno ima ovdje još mnogo posla,

ali grad Rovinj je uskočio i pomogao . Prepoznao je svoje veslače i veslačku tradiciju, koja se u jednom od najljepših jadranskih gradova ovdje gaji već više od sto godina . A tek za godinu dana ? Bit će to, uvjereni smo jedan od najuređenijih klubova u državi. A zatim kreću i rezultati . «Spiritus movens» svih tih podhvata je prof. Lidija Martinčić, nebrojeno puta prvakinja Hrvatske i bivše Jugoslavije i jedna od najboljih veslačica Hrvatske uopće. Sada «vesla» još jednu trku u svojem bogatom sportskom životu. Trku kojom će omogućiti novim generacijama veslačica i veslača Rovinja uvjete o kojima su mogle

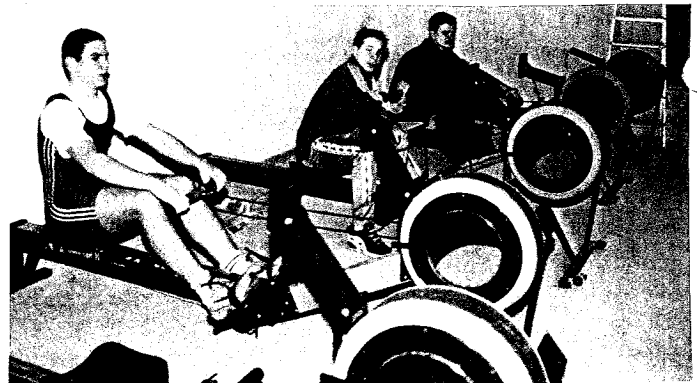
prethodne generacije samo sanjati . Opet će se ovdje stvarati vrhunske veslačice i veslači . Strpimo se još godinu, dvije, jer iz neiscrpnog rovinjskog izvora pojavit će se nove Sponza, Borussi, Milli, Curto, Volčić, Poropat, Marangon, Babić, Brajković, Rodi, Fabris, Bruni, Pavičić, Matohanca, Gržinić, Cerin, Pušonjić, Obšivač, Matošević, Rumboldt, Ugolin, Dapinguet... Koliko prvakinja Hrvatske i bivše Jugoslavije ovdje smo spomenuli a sigurni smo da smo mnoge ispustili nenamjerno .

Prije početka treniranja treba se još malo «odmoriti».

Dvorana za fitness, ergometre, stolni tenis i ostalo.

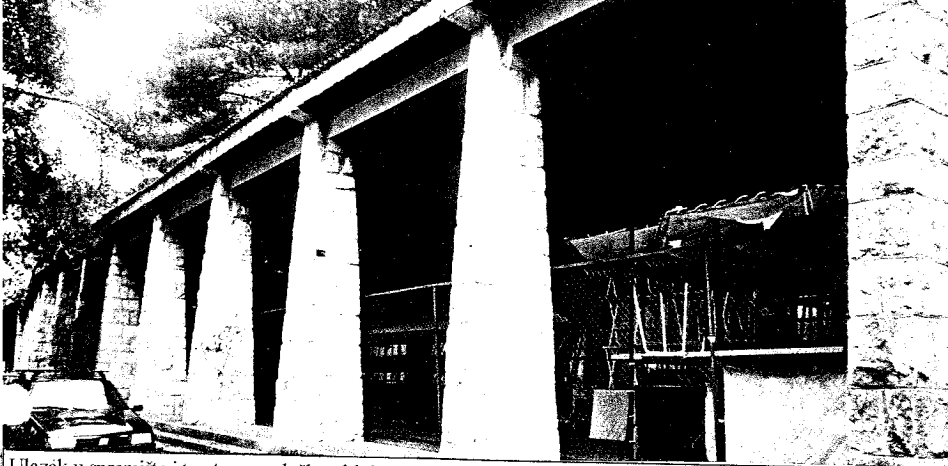

Momci iz Arupinuma treniraju na ergometrima.

I usprkos ovim obimnim građevinskim radovima, koji su ovog trenutka najvažniji i dalje radi sportski pogon punim intezitetom . Sakupljaju se mladići i djevojke i treniraju svakodnevno pod stručnim nadzorom Lidije Martinčić . Arupinum s svojom «ženskom» upravom već godinama je organizator prve daljinske regate u Hrvatskoj, Limski kanal, koja se već godinama nalazi u FISA godišnjem kalendaru, prepoznatljive među veslačima posebno Slovenije i Italije . I vjerojatno, sigurni smo, da će ovdje, nakon ovih obimnih građevinskih radova i svršetka radova cijelog kompleksa, kako se planira, održati i prvenstvo Hrvatske za osnovne škole . To im je želja i sigurni smo, da će to biti kad tad ostvareno. I zato sve čestitke upornim rovinjskim veslačkim djelatnicama i djelatnicima. To je najmanje, što je moguće u ovom času izreći .

Prvi puta u Veslačkom klubu Medulin

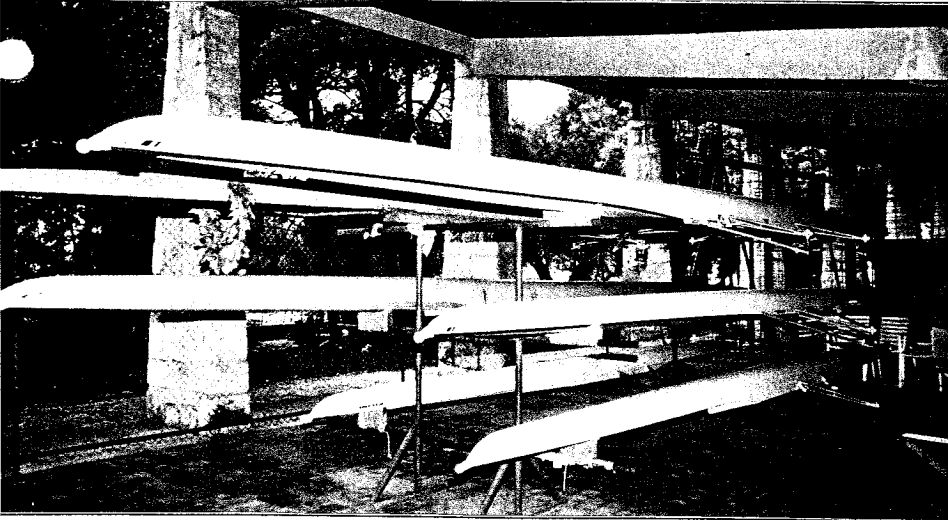
Jedan od «najmladih» klubova koji djeluje u Hrvatskoj je Veslački klub «Medulin», osnovan 1998. godine a primljen je u Savez u kolovozu iste godine. Tri kluba osnovana iza njega VK Omiš (99) i VK Vrlika (99) trenutno su neaktivni dok, VK Sv. Krševan iz Zadra je aktivan. To govorimo iz razloga, jer osnovati klub je vrlo lako, ali razviti veslačku aktivnost je ipak nešto drugo. Zahvaljujući upornom predsjedniku kluba Palmiro Lorenzinu i veslačkom treneru entuzijasti Vladi Šestanu kluba aktivno djeluje i uspijeva preboliti one osnovne boljke. Mladi veslači Medulina stalno nastupaju na regatama istarskog područja na prvenstvima Hrvatske a i dalje kiooliko im mogućnosti, financijske dopuštaju. Nabavili su nekoliko čamaca, ali imaju i onih nekoliko starih poklonjenih od drugih. Nastupili su i na prvom prvenstvu Istre na ergometrima i postigli vrlo dobre rezultate. Trenira se u pravilu svakodnevno a nama poznati

Ulazak u spremište i teretanu veslačkog kluba Medulin.

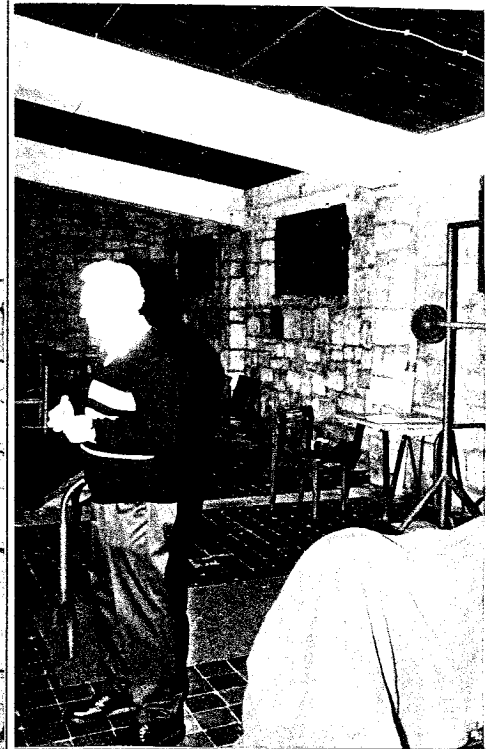

Palmiro Lorenzin, Zdravko Gajšak i Vlado Šestan raspravljaju o problematici veslanja.

Veslačka «dlova» Medulina na stalcima u spremištu.

trener Šestan dolazi svaki dan iz Pule u Medulin. Sada grade i novi ponton, tako da će treninzi biti još jednostavniji. Uspjeli su nabaviti jedan ergometar, kojeg čuvaju kao «zlatu», a i oni stariji (veterani) našli su interes za treniranje, barem na ergometrima. Jasnog najveći su problem financijama kali uporni su i ne odustaju. Prilikom posjete trener Šestan iskreno je rekao : «Vi ste prvi iz HVS-a, koji ste nas došli posjetiti nakon osnutka». I što reći na to ? Posipati se «pepelom» i šutiti. Govorio je Vlado istinu.

Vlado Šestan trener Medulina uz jedini im ergometar. Možda dođe i drugi ?

POSLEDNJE UPUTE PRED TRKU

Naš najbolji junior Frane Niseteo ove godine nastupio je na SJP u Litvi. Kao što znamo osvojio je šesto mjesto na svijetu. Ovdje među stalcima i čamcima Frane i njegov trener Bajlo «uhvaćeni» su fotoaparatom Milivoja Slapničara upravo pred početak trke .

Dodjela nagrada najboljim studenticama i studentima

Ovogodišnja treća po redu dodjela priznanja studentima i studenticama veslačima Sveučilišta u Zagrebu održana je svečano u Hrvatskom narodnom kazalištu u Zagrebu 15. studenog. Svečana podjela bila je u organizaciji Veslačkog kluba Prirodoslovno-matematičkog fakulteta.

tvrtki Info-sistem za donaciju, Zagrebačkoj banci za donaciju (nabavka veslačke opreme), Institutu za geološka istraživanja te Rudolfu Stariću, glavnom uredniku «Veslanje» za predan rad na izdavanju jedinog hrvatskog veslačkog časopisa. Posljednja poruka bila je: Vidimo se ponovno za godinu dana na istom mjestu.

Najbolje ergometrašice Sveučilišta.

Svečanost je odlično sproveo predsjednik kluba Saša Tkalec uz asistenciju prof.dr. Ervina Mrinjeka. Prisustvovao je velik broj veslača ali i profesora sa zagrebačkih fakulteta. Prigodom podjele priznanja o svakom nagrađenom dat je kratki vizuelni zapis. Nagrade su dodijeljene:

U kategoriji ergometara pojedinačno:

- Martina Kolak (Kineziološki fakultet)
- Božo Maletić (Fakultet prometnih znanosti)

U kategoriji ergometara ekipno:

- Prirodoslovno-matematički fakultet (Maja Miličić, Ivana Bošnjak, Marta Lenac, Irena Oswald)
- Pravni fakultet (Marko Mijat, Luka Čičin-Šain, Domagoj Papac, Deajan Subotić)

Najbolji ergometraši Sveučilišta.

Posebno priznanje dodijeljeno je Rudolfu Stariću.

Najbolji ženski osmerac Sveučilišta.

U kategoriji osmeraca:

- Prirodoslovno-matematički fakultet (Barbara Bohaček, Maja Miličić, Irena Oswald, Ivan Bošnjak, Vesna Tallian, Marta Lenac, Zeljka Sokol, Silvija Vlčah i k. Danijela Stojanović)

- Fakultet prometnih znanosti (Branimir Vujević, Domagoj Telišman, Mario Vekić, Hrvoje Marić, Antonio Babić, Domagoj Milaković, Petar Milin, Mičo Mikulić i k. Silvije Petriško)

Posebna priznanja dobili su Privatna ekonomska škola «Katarina Zrinski», Janko Kihl iz HNK, Učiteljska akademija za prvi uspješan nastup, Pro-Media na ustrajnom držanju našeg Web-sita,

Prisutni prigodom proglašenja najboljih posada i pojedinaca.

REGISTRACIJA VESLAČA

Piše: dipl. ing. Mladen Mihovilić, predsjednik zbora sudaca HVS

Važećim Pravilnikom o registraciji veslača HVS-a, utvrđuje se važnost, rokovi i postupak registriranja veslača HVS-a, te prava i obveze klubova i veslača u svezi s registriranjem.

TKO IMA PRAVO NASTUPATI ?

Prema članku 9. točka 1 pravilnika o natjecanju HVS, svaki veslač mora biti registriran za klub za koji nastupa. Nitko ne može biti registriran u isto vrijeme za više klubova. Kontrola registracije jedan je od osnovnih zadataka Kontrolne komisije na natjecanjima, imajući u vidu regularnost natjecanja.

TKO VRŠI REGISTRACIJU ?

Registriranje obavlja tajnik HVS-a, na temelju pismenog zahtjeva za registraciju, kojeg podnosi klub, član HVS-a, na propisanom obrascu i sa propisanim priložima.

ŠTO TREBA NAPISATI U ZAHTJEV ZA REGISTRACIJU ?

U zahtjevu nalaze se osobni podaci veslača, podaci o posljednjoj registraciji veslača ukoliko postoji, potpisi veslača i kluba. Naime, klub svojim potpisom i pečatom jamči za točnost navedenih podataka.

Među obveznim priložima je fotografija veslača i natjecateljska knjižica. Posebno je važna suglasnost kluba, bilo da se radi o jednostavnom produljenju registracije na iduću godinu ili o prelasku u drugi klub.

NAKNADA ZA REGISTRIRANJE VESLAČA

Naravno tu je i naknada za registriranje veslača koju je klub dužan platiti unaprijed HVS-u. Iznos naknade određuje Izvršni odbor Saveza za svaku kalendarsku godinu. U svim spornim momentima u odnosu na registraciju, Pravilnik tuimači tajnik HVS-a.

Ako je zahtjev potpun i ispravan, a nema zapreka za registraciju, tajnik je dužan registrirati veslača u roku 15 dana od primitka zahtjeva. Tajnik potvrđuje registraciju natjecatelja svojim potpisom i pečatom HVS-a na natjecateljskoj knjižici u zahtjevu, uz obvezni datum registracije.

Registrirani veslač ima pravo nastupa odmah, i registracija važi do kraja kalendarske godine.

PRVA REGISTRACIJA ILI PRODULJENJE REGISTRACIJE

Zahtjev za prvu registraciju može se podnijeti tijekom cijele godine. Pri produljenju registracije mora se poštovati rok od 01. do 31. prosinca tekuće godine za iduću natjecateljsku godinu.

PRELAZAK U DRUGI KLUB

Zahtjev za prelazak u drugi klub mora stići u HVS od 15. rujna do 1. listopada tekuće godine za iduću natjecateljsku godinu.

PRIGOVOR NA REGISTRACIJU

Protiv podnesenog zahtjeva i protiv provedene registracije i veslač i zainteresirani klub mogu podnijeti prigovor s obveznim brazloženjem i dokazima tvrdnji na kojima temelje prigovor.

Tajništvo HVS-a dužno je prigovor riješiti u roku od 8 dana od primitka prigovora.

Toliko o toj problematici stoji u našem važećem PRAVILNIKU O REGISTRACIJI VESLAČA HVS-a. U sljedećoj veslačkoj sezoni, registracije veslača prvi puta će biti potrebe već u veljači na Prvenstvu Hrvatske na veslačkim simulatorima (ergometrima)

HIMNA, DEFILE, SVEČANO OTVARANJE PRVENSTVA !!! NIŠTA OD TOGA !!!

Članak je dostavio poznati veslački djelatnik Veljko Margetić iz veslačkog kluba Jadran, Rijeka.

Dugogodišnji sam član veslačkog kluba Jadran iz Rijeke, jedan od organizatora više veslačkih regata u Rijeci, Bakru, Lokvama, Omišlju i Žurkovu. Jedna od važnijih bila je organizacija prvenstva Hrvatske i Jugoslavije za juniore u Bakru 1967. godine.

Nakon toliko godina ponovno sam bio prisutan na prvenstvu Hrvatske na lijepom Jarunu, divio sam se bogatstvu hangara, spremišta, na stotine lijepih čamaca, mnogo veslača i ova prekrasna staza koja predstavlja veliko bogatstvo i ponos veslača i Hrvatske i zahvalnost onima koji su je stvorili.

Sve ostalo za mene bilo je kao da sam na jednoj običnoj regati. Sjetio sam se naših prvenstava u Bakru 1967. godine, gdje smo bili prisutni svih 6 dana u skromnom ambijentu, daleko od Jaruna. Na prvenstvu Hrvatske sudjelovalo je 16 klubova, 33 trka, u trkama sudjelovalo je – nastupilo 15 osmeraca, vrhunskih veslača 5, seniora 4 i juniora 6. Na prvenstvu Jugoslavije za juniore sudjelovalo je 22 kluba i nastupilo je 7 osmeraca.

Neke zanimljivosti : Da nam ambijent u Bakru bude što svečanije ureden u znak tog prvenstva Hrvatske kojeg smo više cijenili, okitili smo zastavama, panoima, putokazima i drugim reklamama. Isto je bilo u gradu Rijeci, plakati, natpisi i u više izloga izložbe sve o veslanju. Iste propagandne materijale slali smo i u druge gradove, koji su učestvovali na tim prvenstvima.

Da bi što bolje smjestili suce i naše pozvane goste, iz brodogradilišta «3. Maj» teglili smo drugim brodom, dio broda gdje smo smjestili suce i pozvane goste. Poznati sudac i rukovodilac kluba iz Šibenika čudio se toj akciji i pohvalio organizatore. Tim brodom dovukli smo i velike pontone (catare) od «3. Maja».

Pokušali smo postaviti prvi puta albano stazu, ali preko noći velika oluja odnesla je pola staze. Ipak do početka takmičenja i taj je problem riješen, ali ne kao albano staza. Izradili smo i postavili veliki semafor od drva, gdje su dva veslača ostavljali table redosljeda pobjednika od prvog do šestog mjesta.

Nešto o svečanosti :

Prvo veliko zadovoljstvo za nas organizatore bio je, što su se odazvali svi pozvani rukovodioci grada Rijeke, Bakra i drugih gradova. Otvaranje svečanosti bilo je sviranje himna, dizanje zastava i zastava klubova uz prisutnost veslača u čamcima, koji su čekali da se objavi početak defilea na vodi i početak otvaranja prvenstva. Rukovodioci grada Rijeke i Bakra pozdravili su prisutne i dali znak za početak. Pitam se zašto je izostala svečanost prilikom otvaranja ovog prvenstva, što bi sigurno bilo mnogo bolje nego u Bakru !!! Defile na vodi Jaruna oduševilo bi sve nas prisutne, a posebno naše mlade koji su prvi puta nastupili.

Gdje su predstavnici grada – države, da li su pozvani ?

Televizija je trebala više prenositi cijeli ambijent čamce, veslače, razgovor sa pojedincima. Zadnji dan trebala je prenositi cijeli program, kao što prenose i manje vrijedne nogometne utakmice po par puta iste. Također je nagrađivanje veslača i klubova bilo vrlo skromno.

Nadamo se, da će ovo pročitati i članovi Izvršnog odbora Hrvatskog veslačkog saveza kao i odgovarajuće komisije Saveza, kojih se gornji članak tiče. Jer stvarno sva državna prvenstva Hrvatske pogledajmo plivače, tenisače, atletičare itd, daju veliku važnost svečanom otvaranju prvenstva. Mi smo sveli to, samo na svečanu podjelu medalja i ništa više. Zato dobronamjerna kritika dugogodišnjeg veslačkog djelatnika Veljka Margetića stoji. Nadamo se, da već iduće godine na Prvenstvu Hrvatske u ergometrima, za osnovne škole i za službenom državnom prvenstvu vjerojatno ćemo čuti «Lijepu našu» a možda i defile predstavnika klubova.

Roditeljski sastanak na Plitvicama

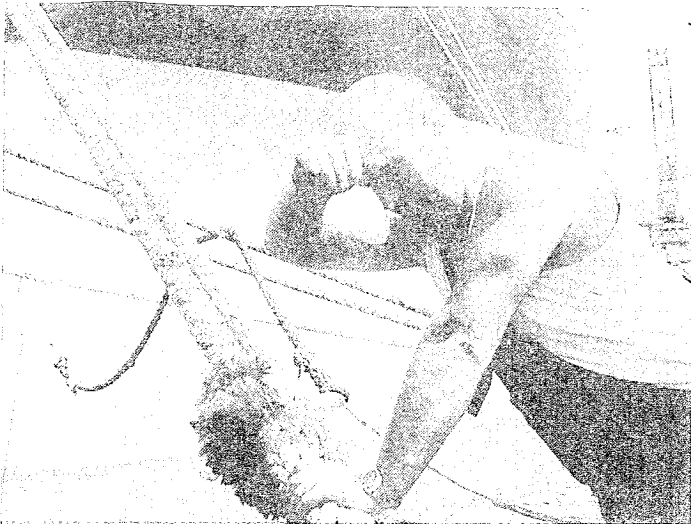
Osvrt delegata HAVK Mladost, Josipa Kostelića na sjednicu Vijeća klubova.

Dana 23.11.2002. g. razrednik Jura (op.a. Zdravko Jurčec) pozvao je roditelje (članovi Vijeća klubova Hrvatskog veslačkog saveza) na izlet u NP Plitvička jezera. Prema zadanom zadanom izletničkom planu, nakon roditeljskog sastanka trebao je uslijediti obilazak Nacionalnog parka Plitvička jezera. No kako danas kod nas vlada roditeljska demokracija, sjednica je prerasla u Plitvički maraton (hvala Jutarnjem na usporedbi) u trajanju od 7 sati (upola manje vremena trebalo je autoru ovog teksta da navedeni maraton istrči).

Nakon pozdravnog govora sjednica je započela usvajanjem zapisnika s prošlog vijeća uz opasku g. Račića, da njegove primjedbe s protekle sjednice nema u zapisniku, a nema je, jer g. Račić nije imao valjanu punomoć, te njegova primjedba nije mogla ući u zapisnik.

Po čitanju izvještaja razrednika prešlo se na diskusiju, a led je opet probio g. Račić uočivši, da se u izvještaju komisije za unapređenje veslanja nabrajaju samo stvari koje treba učiniti. U obranu gde. Lidije Martinčić, predsjednice prozване komisije stao je g. Vlado Šestan, ustanovivši, da će naknadno dati obavijesti o rezultatima komisije.

Nakon uključivanja g. Ljubičića, čije su primjedbe uglavnom bile na mjestu, diskusiji su otvorena vrata za osobna prepucavanja roditelja s direktorom Čulinom.

Tata Bajlo, inače vrstan i poznat pedagog čiji sin, ali i posade, nikako da ude u posadu koje osvajaju medalje (19 puta 4. mjesto na velikim natjecanjima), našao je shodno, da baš na ovom roditeljskom sastanku istakne, da mu je razrednik tj. predsjednik Jura obećao na kantunu iznad hangara VK Croatia, da će dug koji je napravio njegov predsjednik kluba biti vraćen. Dug je svakako neupitan, ali tata Bajlo je zaboravio, da je njegov predsjednik kluba ujedno i bivši predsjednik saveza, novce posudio jednoj neprofitnoj organizaciji kao što je HVS, a da bi pokrio dugove, nastali zahvaljujući njegovoj nesposobnosti, da nabavi neproračunska sredstva za vođenje tog istog saveza. Isti taj tata trener, zaboravio je, da je šteta nanesena HVS-u nastala uvođenjem financijski nerealnog pravilnika o nagradivanju i dovela danas savez u situaciju da veslači (Boban, Boraska, Skelin, Franković) sudskim putem potražuju svoja prava. Svjedoci smo, da u proteklom periodu dolaze na naplatu sudska rješenja za dugove iz vremena prijašnjeg predsjednika saveza u vidu sudskih ovrha. Što se potraživanja tate Bajle tiče na ime neisplaćenih putnih troškova i dnevnica u vrijeme vladavine Savezom njegovog predsjednika kluba, nije bio tako glasan, jer vjerojatno nije imao razloga za dizanje prašine. Tako trener ajlo također zamjera, da se direktor nepedagoški odnosi prema veslačima (pritom misleći na Krešimira Čuljka), a zaboravlja da je iskoristio svaku priliku, da tom veslaču podmetne nogu, izbacivši ga iz svih svojih veslačkih kombinacija (sjetimo se pobjede na MI u Bariju 1997.g., te neshvatljivog prekida suradnje s Krešimirom Čuljkom). Tata Bajlo zamjerio je rukovodstvu saveza, da ne vodi dovoljno brige o ženskom veslanju, a zaboravio je, da je u zadnjih 10 godina, a vjerojatno i više, jedina veslačica iz Zadra bila je njegova kćer Iris, koja je nastupala i osvajala medalje za fakultet. Tata Bajlo zaboravio je, da je nakon teških muka morao prihvatiti (javna tajna) prepisane planove i programe treninga, koje su mu donosili zadarski veslači, a koje je radio trener Bralić (u prvo vrijeme Srećko Šuk), koji su trenirali zadarske veslače, koji studiraju u Zagrebu. Tata Bajlo zaboravio je svoje izjave u sportskim rubrikama, da je prošle godine izgubio

medalju zbog lošeg čamca, a u čamcu u kojem njegovi veslači nisu htjeli lani veslati, ove godine osvojena je brončana medalja!

Ove godine za neosvajanje medalje okrivljuje ponovno hotel, uvjete na pripremama (nedostatak sanitarnog čvora na Perući i dr.), a ne vidi i ne priznaje, da ne zna osvojiti medalju na SP. Tata Bajlo zaboravio je, da seniorskog veslanja u Zadru nije bilo, a nema ga niti danas, jer njegovi seniori treniraju godišnje 300 dana dopisno i zahvaljujući ljubavi prema veslanju i zagrebačkim trenerima ostvaruju rezultate.

Po završetku izlaganja i možda demokratskog ali sigurno nekulturnog provociranja direktora, riječ je preuzeo Štajner. Tata Štajner poznati i cijenjeni veslački lisac, zahvalio se svojim kolegama trenerima uz poneku opasku, a u toj zahvali vjerojatno je bila upućena kritika tati treneru Bajlu, koji nije u svoj osmerac stavio nezbrinute talente nego svoje klubske veslače te je Bralić uzeo medalju a tata Bajlo nije. Tata Štajner čija mlada, ali perspektivna kćer nije uspjela ući u reprezentaciju zbog katastrofalnog zaostatka za postavljenom normom, a isto tako niti njezine kolegice, zabrinut je zbog budućnosti hrvatskog veslanja, jer je prevelika fluktuacija veslača. Isti taj tata Štajner, optužio je razrednika Juru, da mu je izvještaj lažiran, jer nije sve tako lijepo kako izgleda. Kao primjer, uzeo je odnos prema klubovima koji po njemu nije primjeren. Tata Štajner zaboravio je koliko koštaju njegove želje, da na svjetska prvenstva putuju najbrže hrvatske posade bez obzira na kvalitetu. Tata Štajner nije zaboravio da napomene, da hrvatsko veslanje nema viziju, ali što pod tim podrazumijeva nije želio (ili znao) otkriti. Na današnjem kursu HVS-a kada se osvajaju medalje na seniorskim SP unazad pet godina, kritika upućena sadašnjem vodstvu je više nego neprimjerena.

Kada su se grla tate Bajla i tate Štajnera osušila, te su oni uzeli predal, javio se tata Kušurin, koji nije trener nego je tehnički direktor VK Trešnjevka, te se poslužio konkretnim dokazima (što mu je i u profesiji glavni zadatak), te je ukazao na nejasnoće oko otkaza ugovora o radu bivšoj tajnici, a zaboravivši da Izvršni odbor bira tajnika, a tajnik odgovara predsjedniku saveza i Izvršnom odboru. A, ako netko uoči nepravilnosti ili nejasnoće svoje sumnje može dobronamjerno prijaviti Nadzornom odboru saveza (ako ga već ne može riješiti s Izvršnim odborom) a ne nepotrebno zamarati roditeljski sastanak. Tata Kušurin vjerno se zalagao za promjenu razrednika tj. predsjednika saveza, te je pripremio cijeli niz čvrstih argumenata za poboljšanje rada saveza. Pitanje, tko je podmirio troškove odlaska članova izvršnog odbora u Sevilju, kada se nije našlo novaca za rezervnog veslača, samo su dala legitimitet i opravdanje onima, koji su otišli na SP, jer su javno obrazložili i opravdali nužnost svog odlaska na SP.

Tata Kušurin zgodno je primjetio da u Sevilli nije bilo članova IO HVS-a inače članova HAVK Mladost, ali je zaboravio ili je možda znao te nije trebao tražiti odgovor, tko je platio predsjedniku Veslačkog saveza Zagreba i članu predsjedništva VSZ-a put i boravak na SP. Tata Kušurin predvodio je onaj dio roditelja veslača, koji su zbog pogrešaka u koracima Saveza tražili smjenu predsjednika, ali u definitivno krivom trenutku i s krivim argumentima. Razrednik Jurčec dozvolio je uključivanje u rad roditeljskog sastanka bivšem članu razreda, danas samo nezavisnom profesoru Šuku, koji uvijek ima zanimljiva izlaganja i viđenja, ali koji nije više u aktivnom sastavu. Većina nazočnih ipak nije prihvatila njegovo viđenje povijesti HVS-a i stvaranja rezultata.

Direkto Čulin na ovom sastanku pokazao je svima da drži do svoje riječi, te je argumentirano dao do znanja, da njegov brod danas plovi dobrim kursom. Ipak direktor si ne smije dozvoliti da nekontrolirano istupa, jer kao što je razrednik kazao, veslači su akademski građani. Gđa Lidija M. upozorila je, da problemi koje imamo ne smiju stvarati nove, nego nam trebaju biti škola da do novih problema ne dolazi, uz napomenu da «na govnu raste najljepši cvijet, ali ne smijemo na njega ponovno baciti govno, kako ne bi postao ponovno govno».

Za završnu riječ javio se tata Crnogača rekavši, da samo jedno vodstvo može biti legalno. Uхватimo se za jedno veslo, Atena je preblizu.

Predsjednik komisije za veteransko veslanje Dean Giroto bacio je rukavicu roditeljima entuzijastima, da pomoć pojedinih roditelja veslača traje samo ono vrijeme, dok njihova kćer ili sin nastupaju za pojedini klub, tako da je njihov kontinuitet rada upitan.

Da to nije istina vremenom su se dokazali roditelji veslača: Boris Martin, Dražen Crnogača, Ivica Kušurin, Goran Nuskern, Vladimir Lasić, Palmiro Lorenzin, Juraj Gamulin, Mladen Mihovilić, Zoran Emeršić, Rikardo Grzunov, Rudolf Starić (na Plitvicama nazočni).

Razišavši se s roditeljskog sastanka zaključio sam, da se ipak svi moramo vratiti svojim veslačkim domovima i baviti se stvaranjem rezultata u klubovima, jer savez je jak koliko su jaki klubovi, a razrednik Jura morao bi izvući pouku iz ovog roditeljskog sastanka, da mora biti prisutan u svim sredinama i sportski čvrsto i pravedno držati kormilo u rukama, jer još uvijek svi daci u razredu imaju jednako pravo glasa na roditeljskom sastanku.

Plitvice su iza nas a kako će biti dalje !

Na Plitvicama 23. studenog održano je Veliko vijeće klubova Hrvatskog veslačkog saveza . Organizator HVS planirao je i ophodnju Plitvičkih jezera autobusom a vrijeme je bilo više nego idealno. Sunčani jesenski dan . Međutim od toga ništa . Sunce se promatralo kroz velika hotelska stakla a sumnjamo da je netko od delegata dotaknuo vodu u nedalekom jezeru Kozjak na kojem se održalo svojevrstveno prvenstvo Hrvatske daleke 1959. godine .

Svi su znali i pretpostavljali da sjednica neće tako brzo završiti, iako se planiralo da je sve gotovo za dva sata . Sjednica je trajala čak sedam sati . A kada se nešto održava tako dugo, onda nešto nije u redu , bez obzira na završetak, bez obzira koja je strana «pobijedila». Tko će iz toga izvući pouku vidjet će se uskoro .

A da se očekivalo, da će biti «teška», pobrinule su se novine, koje su dodatno zagrijale «stanje» emocionalnim tekstovima više sudionika Velikog vijeća u posljednjih desetak dana . Prepucavanja je bilo na pretek i optuživalo se jedni druge iz «oružja». Jedni su govorili da su to «marginalne» osobe koje pokreću nered, drugi su optuživali «lobiranje» koje je nekorektno a služili su se istim «oružjem» protiv one «druge» strane itd. Svatko je htio dokazati svoju «nevinost» i svoje videnje događaja, poteza i odluka, opovrgavajući onu «drugu» stranu.

Lobiranje ? Je li je lobiranje nekorektno ? Čudno pitanje . Kada se lobiralo za Luciana Šušnja ili Zlatko Matešu dakle za «prvostolujećeg» u Hrvatskom olimpijskom odboru, onda je sve bilo korektno i nikome ništa . Ako će se uskoro lobirati da se Mediteranske igre konačno održe u Rijeci, ili ako će se lobirati da FISA Masters ili SP bude u Hrvatskoj odnosno na Jarunu, onda je to korektno a ovdje ne, ovdje je to sramno . Svatko ima pravo da nade svoje istomišljenike koji će ga podržati jasno i svoje argumente i dokaze i to nije ništa pogrešno ili «okvareno» . Samo je potrebno argumente i dokazati ? A podsjetimo se, da prigodom izbora za predsjednika HVS-a 2000. godine se lobiralo a glasovi delegata su se zbrajali i oduzimali najmanje tri puta dnevno više dana prije sjednice . Dakle ako smo prihvatili tu «demokratsku» instituciju, nema ljutnje .

Jasno, iščekivalo se tko će argumentiranije obraniti ili napasti drugu stranu a od toga sve je završilo na klimavim nogama . Bili smo učesnici osobnih prepucavanja, tko je što mogao, tko je što krivo učinio, tko je što skrivio, tko je što uspio . Dakle samo ja, ja, ja pa ja . Svadalo se uzduž i popreko, bilo je teških riječi a jedino nije bilo psovki (osim u četiri oka ili kroz zube, da se na usnama ne vidi što jezik govori) . Emocije su bile duboko izražene a odlično je to obrazložio dr. Dean Giroto rekavši da je kvocijent inteligencije jako visok ali je emotivna jednaka nuli ili ništa .

A počelo je sa izvješćima . Činjenica je da nikada bolje nisu izvješća tako sustavno pripremljena iako su stigla

nekima prekasno a nekima na vrijeme . Ali to je tako mala greška, da je treba zaboraviti . I prvo što je poslije prihvatanja obveznih formalnosti početka sjednice završeno, krenulo se na usvajanje Zapisnika sa zadnje, one u Šibeniku (1.3.). Zapisnik je čini nam se jednoglasno prihvaćen .

U tom zapisniku među inim je Nadzorni odbor upozorio «da nema izvješća vođa puta s putovanja» . Međutim naglašeno je da su troškovi puta i broj imena ljudi s putovanja vidljivi iz programskih zahtjeva» . Pa zdravi razum govori, da je programski zahtjev jedno a izvješće s putovanja i pravdanje troškova puta . Ako neka smatra, da je to programski zahtjev dovoljan, onda pojma nema što je knjigovodstvo i način opravdanja, ili se neki troškovi žele progurati kroz mala vrata iz određenih razloga . Isto tako neki troškovi tako su obrazloženi , da su vraćeni na «ponovnu obradu», ali do danas nisu logično sređeni .

Također je u izvješću rečeno da će «Savez do Prvenstva Hrvatske 2003. namiriti dugove klubova prema Savezu za registracije u proteklih 4 godine, dok se registracije za 2002. godinu moraju uplatiti do ovogodišnjeg Prvenstva Hrvatske» . Lijepo napisano i danas (27.11.) definitivno prihvaćeno . Jasno, mnogi «mudraci» će drugi «bliži» dio obveza (za 2002.) obrazložiti, da nisu mogli uplatiti do Prvenstva Hrvatske jer Zapisnik za sjednice iz Šibenika još nije prihvaćen !!!

Također je u Zapisniku traženo da je potrebno definirati kriterije po kojima određeni klub ima pravo početi s radom (Ljubičić), te postati član Saveza . Prijedlog je prihvaćen . Pravno staturna komisija treba donijeti kriterije a Vijeće klubova usvojiti na sljedećem Vijeću klubova .

Izvjeshće predsjednika je korektno napisano u svim segmentima ali je ipak trebalo naglasiti i reći da se nije pristupilo s dovoljno pažnje B vrsti i juniorskoj vrsti, što je stvaralo velike tenzije i problema . Da se razgovaralo smirenije i ozbiljnije u datom trenutku odnosi bi bili primjereniji a rješenja pametnija . Tako je došlo do niz nepotrebnih zaoštavanja «s jedne i druge strane» i osobnih prepucavanja, što nije koristilo veslanju . Potrebno je bilo reći da «kancelarija» saveza nije dovoljno komunicirala s klubovima a razlozi su bili stvarno objektivni te zahvaljujući nekima izvan Saveza spašavale su se ili rješavali neki gorući problemi u zadnji čas, inače bio bi kaos . Oko plaće direktora reprezentacije trebalo je konkretno reći, da je s direktorom reprezentacije načinjen ugovor o djelu i da direktor nije djelatnik Saveza .

Okolo stvaranja stručnih kadrova, konkretno trenera stanje je vrlo teško, da ne kažemo da je to gorući problem . Iako su inicijative pokrenute, s tim se dosta kasni, jer drugi sportovi odavno koriste Olimpijski akademiju (i novce) . Zašto ne priznati vremenski zaostatak . Ali sva čestitka, da se konačno vrlo ozbiljno krenulo u edukaciju i doedukaciju trenerskog postojećeg kadra .

Tajništvo ? Zašto nije izabran glavni tajnik ranije ne znamo ? Ali taj «slučaj» povlači se već 1991. pa sve do danas . Jasno je svakome, da to nije jednostavno riješiti, ali ne može nas nitko uvjeriti, da se to nije moglo riješiti i prije .

Rješavanje hranarina za sedmero vrhunskih veslača mimo HOO-a kao i dogovorene nagrade za postignute rezultate u 2001. i 2002. godini, veliki je uspjeh HVS-a .

Tko zna pozadinu oko prvog Prvenstva Hrvatske za osnovne škole ove godine (bilo je više protiv nego za), također je veliki uspjeh HVS-a da se održi .

O studentskom veslanju podrška HVS-a ako ništa drugo nego «moralna» bila je besprijekorna, ali bilo je potrebno naglasiti veliki udio HAVK Mladosti pri tom . Možda je to nekome «trn u oku» iz ovih ili onih razloga, ali preko tih činjenica ne možemo preskočiti .

Izvješčaj direktora reprezentacije učinjena je solidno i obrađene su sve reprezentativne vrste i nastupi pojedinih posada i njihova postignuća . Ipak u izvješću kod seniorskog osmerca ima previše osobnog mišljenja, a pogotovo posljednja rečenica : Uz loše međuljudske odnose koji su iz toga nastali, nije se mogao očekivati bolji rezultat, iako i sa ovim trebamo biti izuzetno zadovoljni (!) . Iz te rečenice mogu se izvesti različiti zaključci, dok istovremeno predsjednik HVS-a u svojem izvješću kaže da rezultati na Svjetskom prvenstvu...svrstava nas u sam vrh hrvatskog sporta a s time potvrđuje uspješnost svih posada . Rezervni veslač za osmerac nije postojao i točka . Nitko lud ne ide na svjetsko bez njega osim nas . Ovaj puta imali smo sreću, a drugi puta ? Zašto je to prešućeno ?

Uspješnost nastupa na U23 a ne više Nations Cupu, bio je stvarno neuspješan . Prema izvješću, vrijeme na stazi je bilo totalno neregularno i zbog toga je došlo do nesnalaženja dvojca na pariće, međutim nigdje izvjestitelj ne piše promašaje prigodom zajedničkih priprema do Genove . Treba priznati i greške . Oko B osmerca sve je jasno i izvješće odražava vjernu sliku stanja i događaja oko njega, ali i propusta koji se nisu smjeli dogoditi . Tko je više kriv a tko manje nije potrebno raspravljati, ali još jednu godinu smo bacili «u vjetar» vezano uz B reprezentaciju . Druge nacije a pogotovo vrhunske najozbiljnije doživljavaju U23 .

Ove godine nastup na svjetskom juniorskom bio je najskromniji do sada . Nastupilo je prema izvješću 5 veslača i dvije posade . Na ranijim SJP nastupilo je 9 (92), 18 (93), 18 (94), 29 (95), 21 (96), 18 (97), 24 (98), 32 (99), 36 (00), 25 (01) . Podatak je zabrinjavajući . Tko je kriv, izbornik, treneri ili loša generacija ? Odgovor možemo naći u posljednjoj rečenici trenera Krešimira Petrovića (koji je dvije posade doveo do medalja) u njegovom izvješću : «Tu, jednu krivicu snosimo svi mi

Plitvice su iza nas a kako će biti dalje !

koji gajimo kluu «A» finala, dok borba za ostala mjesta nisu vrijedna spomena .

Izvršće stručno programske komisije i komisije za unapređenje veslanja donekle se isprepliču, jer jedna traži uvođenje disciplina lakih juniora a druga uvođenje dvojac i četverac «bez» kod juniorki i seniorki . Osim toga traži se ukidanje regatnog natjecanja za kadete i uvođenje stilskog veslanja . Nije nam poznato gdje je završio svojevrmeno zahtjev HVS-u, gdje se traže discipline za kadete tzv. A i B i jeli se o tome uopće raspravljalo, prihvatilo ili odbacilo (?) . I što učiniti sada ?

Možda je nedovoljno pojašnjeno izvršće stegovne komisije u svezi jednog predmeta a koji je zastario po našem pravilniku . Međutim smatramo da ipak treba reći o čemu se radi . Pitanje je opravdavanja troškova oko reprezentacije u visini cca 160 000 kuna prije nastupa na OI u Sidneyu od strane tadašnjeg direktora reprezentacije . Više manje svima je poznata ta «trakavica» i svima je jasno da ta akontacija nije završila u ničijem džepu nego da je sve potrošeno na reprezentaciju . Ali sve se mora pravdati s konkretnim računima . Kako će to riješiti HOO ne znamo . Dakle, predmet je još otvoren ali ne više za HVS .

Izvršće pravne komisije bilo je korektno i ta je komisija stvarno radila da ne kažemo «udarnički» . Ipak suočena je s problemom oko neisplaćenih nagrada veslačima u visini cca 100 000 kuna, što potražuju Franković, Boban, S.Skelin u Boraska putem suda. To su traženja na temelju nekadašnjeg «Pravilnika o nagrađivanju», koji je sada izvan snage . Najveći «grijeh» bivšeg predsjednika Saveza upravo je taj «Pravilnik» . Nije nam namjera braniti ga, ali sigurni smo da ovaj «Pravilnik» nije donesen «na prečac» nego u dogovoru s bivšom garniturom HOO-a. Konačno postoje i pisani tragovi o tome i zato nije u redu da se to koristi u «svrhe» kad je potrebno blatiti raniju «garnituru» Saveza . Obveze postoje a kako će se to riješiti isplatom, «ovrhom» ili «sjedanjem» na tekući račun HVS-a, vidjet ćemo .

Ipak, najtransparentnija su bila izvršća za veteransko veslanje, studentsko veslanje i zbora veslačkih sudaca . Sve se znalo i sve je jasno .

Hvala Bogu, da su izvori financijske prirode krenula ne samo iz proračuna HOO-a nego i od sponzora ili putem donacija . Pokazano je grafikonom veličine prihoda tim putem kao i gdje su ti novci usmjereni . Međutim ta transparentnost bila bi još veća, kad bi se znalo tko je pomagao HVS . Ima međutim jedno mišljenje (koje nije primjenjeno niti ovdje zabilježeno), da je HVS dužan polagati račune Vijeću klubova samo u onom dijelu što se odnosi iz proračuna HOO !!! Međutim mišljenja smo da ako je HVS druga klubova, koju i predstavlja i odgovorna je svojim radom, onda svi izvori kao i trošenje sponzorskih sredstava moraju

biti transparentna i pristupna svim predstavnicima klubova .

Plan i program HVS-a za 2003. godinu odlično je predstavljen i stvarno nema smisla detaljnije ga obrazlagati iako je bilo nekih manjih primjedbi vezano uz stavke u predviđenim troškovima .

Nadzorni odbor vidio je i svoje viđenje dijela poslovanja Saveza. Skrenuta je pozornost na određena stanja koja, ako se žurno ne riješe, mogu ozbiljno ugroziti rad Saveza. Spomenuti su dugovi ali postoje realne mogućnosti i drugih dugovanja, zbog nesredene dokumentacije Saveza. Obračuni Savezu dostavljaju se sa nedopustivim zakašnjenjem a za neke akcije ne postoji prethodna odluka Izvršnog odbora Saveza . Zatim je ustanovljeno da unatoč donesenim odlukama glavni tajnik i direktor reprezentacije nisu zasnovali radni odnos sa Savezom (u međuvremenu glavni tajnik je zasnovao radni odnos) . Također je ustanovljeno da pečat Saveza ne odgovara opisu u Statutu a također dužnost potpredsjednika Saveza nije uređen Statutom. Isto tako nije spomenuto ali zna se, da nekim članovima Izvršnog odbora priznaju se troškovi dolaska na sjednice a drugima ne . Zašto postoji razlika nije poznato .

Nakon svih podnesenih izvješća krenulo se na raspravu . Ako je netko pomislio, da ćemo detaljno opisivati tijek rasprave, tko je što rekao, i odgovorio, tko je govorio «visokim» tonom ili «napadačkim odnosno obrambenim» tonom ljuta se vara . A bilo je ovdje svega od podmetanja, međuoptuživanja, dokazivanja, isključivosti, čak i zabrane da se tako govori ili iznaša ali na sreću i pozitivnih prijedloga, razumnih upozorenja i traženja da se prekine takva rasprava .

Već tekstovi preneseni u prošlom broju «Veslanja» imali su dvoznačno mišljenje čitatelja . Jedni su rekli da će se povećati «tiraža» našem časopisu, dok su drugi rekli, da čitajući te tekstove i međusobna optuživanja toliko su ispod bilo kakve razine, i jednostavno trebalo zabraniti objavljivanje . Međutim demokracija je demokracija . Čak su neki rekli (predstavnicima klubova), da ne žele svojim sportskim svodnim organizacijama u svojim gradovima, kojima uredno dostavljaju naše «Veslanje» kao primjer zajedništva i aktivnog rada i uspjeha, «Veslanje» ovaj puta ne poslati . Pa, sve te člank mogli su se pročitati u Večernjem ili Jutarnjem listu odnosno Sprotskim novinama (!) . To je samo još jedna potvrda, da se svi moraju preispitati i razmisliti kako dalje, jer međuljudski odnosi pali su na najnižu granicu .

Ipak svi ti napadi i protunapadi riječima imali su samo jednu svrhu, kako će proteći glasanje oko izvješća. Je li će biti prihvaćena ili ne . Izvjestitelji iz drugih novina, čitajući dan kasnije njihova izvješća, izglasavanje su prikazali za ili protiv, u različitim odnosima . Očekivale su se možda i senzacionalni događaji usporedivši nas s nogometašima, vaterpolistima, rukometašima a ono ...

Jer jedan delegat je pitao kako se glasa po svakom izvješću posebno ili sva izvješća zajedno a drugi iznerviran, rekao je u poluglasu da bi najrađe ukinuo one «suzdržane» . Ipak nedvojbeno je da su izvješća prihvaćena . Tko je dobio ili tko je izgubio u ovom obračunu kod O.K. Korala, kako je nazvao tu sjednicu jedan delegat one druge «strane», nije bitno, ali odnosi se moraju duboko mijenjati. Ako je netko mislio da je «pobijedio» ljuto se vara . Ako netko misli na «osvetu» obit će mu se o glavu . Isto tako jedino dogovor i samo dogovor rješava probleme . Nema dominacije . Jer upozoravajući tonovi razuma od više strana rekli su : «Prigovaram direktoru o klevatanju pojedinca» ili «Napustimo individualne ambicije» ili «Sami sebi gajimo rep» ili «Kuloarski rješavamo probleme» ili «Cilj mora biti jedan a ne da susjedu crkne krava» ili «Komunikacija se spustila na privatnu razinu» itd, itd . Koliko je tko «razumio» te poruke i tko će ih kako «prevesti» na svoj vlastiti jezik vidjet ćemo .

Ipak u svemu tome, najveća je greška, što nitko ne priznaje svoje greške . Svatko smatra da je njegovo viđenje isključivo i jedino točno a «svoje» dokaze podastro na neprimjeren način . Mnogi sudionici vide, da je napad na njega osobno i tako se ponašaju u daljnjoj raspravi . Netko je rekao na kraju, da ako bi trebao napisati Zapisnik s ove sjednice, ne bi znao kako i što napisati . Bilo je gorčine u njegovim riječima . Da stvarno je rečeno svašta u sedam sati rasprave .

U «setu» izglasavanja delegata, u HVS je primljen Veslački savez Istarske županije kao i «Kodeks ponašanja sudionika hrvatske veslačke izborne vrste» .

Na kraju su podijeljene i nagrade – plakete Igoru Čulinu, Krešimiru Izakoviću, Nikoli Braliću i Romanu Bajlu na uspješno vođenju posada u Sevilli a Rudolfu Stariću za stoti izdani broj «Veslanja» . I opet jedna zaoka . Zar nije trener Krešimir Petrović – Kempes trebao naći među nagrađenima ? Ne trebamo podsjećati zašto .

Poslije sedmosatne rasprave veslački djelatnici razišli su se kućama . «Sutra» počinje ili je već počela odlučujuća godina, kvalifikacije za olimpijske igre u Ateni . Ovogodišnji uspjesi u Sevilli bili su jedinstveni u hrvatskom veslanju; četiri finala i dvije medalje . Ali sve pada u vodu ako ne uspijemo u kvalifikacijama . Odgovornost je velika da ne kažemo ogromna . Svaki krivi potez mjerit će se stotruko negativno (to nam je u krvi) a svaki dobar potez smatrat će se normalnim (ne, uspješnim ili genijalnim) .

I već na kraju sjednice, kada su već svi bili umorni od rasprava, donešena je krucijalna ili najvažnija odluka, a obvezuje direktora reprezentacije da u roku dvadesetak dana donese odgovarajuće kriterije . Nisu li ti nedorečeni kriteriji, a svatko krivi jedan drugoga, što su do sada bili «nedorečeni» ?

Što su rekle «velike» novine prije i poslije skupštine

SUBOTNJE VIJEĆE KLUBOVA TREBALO BI DONIJETI KONAČAN RASPLET SUKOBA SUPROSTAVLJENIH VESLAČKIH STRANA

STRUJANJA NE MARE ZA VESLAČE

Vešmji list, 23.XI.2002., T.Ničota

Dvije zaračene strane barataju istim argumentima, odličnim rezultatima i sređenim stanjem u Savezu za vrijeme njihove vladavine.

ZAGREB - Veslanje je ušlo među hrvatsku sportsku elitu. Zbog rezultata, svakako, ali prije svega i zbog činjenice da je kao i svi trofejni sportovi u nas, poslije velikih međunarodnih dosegâ uplovilo u afere. Današnje vijeće veslačkih klubova na Plitvicama trebalo bi, očekuje se uz mnogo iskri, odrediti kojim će putem krenuti veslanje, prema Ateni i novim olimpijskim odličjima. Dvije suprotstavljene strane uvjerenе u argumentiranost svojih stavova i pogleda na-javile su konačan obračun.

Srećko Šuk bio je direktor reprezentacije i član vladajuće garniture, koja je veslanje u Hrvatskoj napokom izdigla iz anonimnosti. Tada, 2000. godine, odlučeno je da Hrvatska sastavi osmerac, a on je na Ol u Sidneyu osvojio broncu te je stvoren jedan od simbola modernog hrvatskog sporta. Međutim, iko mjeseci kasnije Šukova je ekipa odstupila, ili je svrgnuta, predsjednik Saveza postao je Zdravko Jurčec, njegova desna ruka Zdravko Gajšak, da-nas glavni tajnik Hrvatskog veslačkog saveza, a direktor reprezentacije od tada je Igor Čulin. Nakon dvije godine Šuk je izašao iz sjene i na Plitvicama najavio ulazak u rat.

- Dosta je bilo nerada i neprofesionalnosti. Da, rezultati su i dalje izvrsni, no, nastavi li se istim putem, za nekoliko godina veslanje će opet pasti u anonimnost. Umjesto bronce u četvercu s kormilarom, na SP-u u Sevilli trebali smo osvojiti medalju u osmercu. A nismo jer nekima to nije bio cilj, svoj nerad pokrili su baš takvim sličnim potezima – zamjera Šuk, ogorčen, kako kaže, klubaštvom i vlastitim interesima koje provode zagrebačka Mladost i splitski Gusar, logistički najjači hrvatski klubovi.

- Mi smo nastavili osvajati medalje, uostalom proširili smo bazu, umjesto dosadašnjih desetâk, Hrvatska ima 20 svjetskih kvalitetnih veslača. HVS je pro-našao i generalnog sponzora, Cedevitu, od donacija i sponzorstva zarađuje i pet puta više nego za vrijeme prijašnje vlasti – ističe, pak, Gajšak.

I jedna i druga struja kunu se u produžetak tradicije donošenja odličja s velikih natjecanja, u o-

branu interesa veslanja, optužuju protivnike za nagomilavanje dugova na računu Saveza...

Ipak, sudeći po trenutačnom raspoloženju, o-porba je u manjini, na ostvarenje svojih pro-grama morat će još malo pričekati, teško će skupiti 15 (od 28) glasova za provođenje svojih programa.

Međutim, što je s veslačima, njih nitko ne spominje.

- I mi smo podijeljeni, nekima su simpatični jedni, nekima drugi. Ali, sve nas se to previše ne tiče, dugovali su na, novac, i prije, duguju nam i sad, neće nam biti ni bolje ni lošije u slučaju bilo čije pobjede – složiti će se velika većina njih.

Veslači će i dalje trenirati, tako su odgojeni, postizati, nadamo se, i vrhunske rezultate. Ali, čini se, i dalje će živjeti od redovitih ili zakašnjelih olimpijskih i klubskih stipendija, povremenih donacija i sponzorstva, čekajući nagrade za svoje odličja. Dok će se njihovim perjem kititi drugi...

VIJEĆE VESLAČKIH KLUBOVA ZASJEDALO PUNIH SEDAM SATI

Vešmji list, 24.XI.2002., T.Ničota

Puč nije uspio

PLITVIČKA JEZERA - Veslači su završili i posljednju regatu ove godine. Vijeće klubova zasjedalo je punih sedam sati, dvije struje oštrim su tonovima branile, odnosno napadale godišnje izvješća predsjednika Hrvatskog veslačkog saveza Zdravka Jurčeca i direktora reprezentacije Igora Čulina. Na kraju, oporba nije uspjela, izvješća su prihvaćena, veslanje će u novu sezonu u istom upravljačkom sastavu.

Zadranin Romano Bajlo, trener osmerca zamjerio je Čulinu sukobe u pokušaju obračuna s veslačem Krešimirom Čuljkom, nemar za posade na SP-u u Sevilli, mnoge propuste u organizaciji priprema. Najavio je i tužbu protiv HVS-a, koji njegovu klubu Jadranu duguju 100 tisuća kuna, dok je Osječanin Branimir Steiner osporavao Jurčecovo finansijsko izvješće. Ipak, izvješća su prihvaćena s velikom većinom uz 19 odnosno 18 (od 28) glasova za, uz samo dva odnosno četiri protiv.

Uoči Vijeća klubova na Plitvicama

«Nesuglasje udaljilo od Ol u Ateni»

Jutamji list, 23.11. V. Knežević

Zagreb – Redovita sjednica Vijeća klubova HVS-a, planirana potkraj godine, zakazana je, ipak, za zadnji tjedan studenoga (subota 11 sati).

- Bolje je da se sjednica održi što prije, jer nedorečenosti i unutarnjih nesporazuma u Savezu ne smije biti zbog važnosti predolimpijske godine koja nam dolazi. Moram ustvrditi da smo nakon prošla dva mjeseca medijskog nesuglasja dalje od Atene i od sponzora, nego što smo bili nakon Seville. Umjesto hoda naprijed, mi se vraćamo ili stagniramo. A imali smo rezultatski i finansijski vrlo uspješnu 2002. godinu – kazao je predsjednik HVS-a Zdravko Jurčec.

Financijska strana Saveza još uvijek nije ružičasta zbog nasljedstva duga (do 2001. godine 850.000 kuna), od čega je čak 640.000 kuna obveza prema veslačima, trenerima i klubovima (prema pravilniku o nagrađivanju iz 93./94.). Od preostalih 21.000 kuna duga, polovičan iznos je posudba, drugi dio kredit, ostatak neplaćene fakture. Samo 2001. neplaćenih faktura je bilo u iznosu od 40.000 kuna, a isto toliko i u 2002. godini. No, otvorene fakture više od 200.000 kuna, dug je HOO-a HVS-u za koji novo čelništvo dalo jamstvo plaćanja do 20.XII.

Šteta što se HVS ne bavi novim sponzorima, nego gasi požare unutar kuće. Plitvice, nisu samo polovica puta između veslačkog sjevera i juga, nego i mjesto prebogatog vodom, gdje požari imaju male izgleda preživjeti...

Većina klubova za sadašnje vodstvo

Prema kuloarima i mjesečniku «Veslanje», protiv čelništva HVS-a je skupina nezadovoljnih veslačkih djelatnika, s bivšim direktorom reprezentacije Šuka i predsjednikom VSZ-a Bašićem. Nezadovoljstvo je iskazao i zadarski trener Bajlo (nepodmiren veliki dug prema VK Jadran iz Fainova razdoblja !), te Osječanin Steiner. Od zagrebačke struke među nezadovoljnim je trener iz VK Trešnjevka Milinković. Klubovi u Hrvatskoj su kontaktirani, i prema potvrdi nekih čelnika, nudena im je nova oprema za glas na Vijeću klubova. Prema saznanjima, omjer glasova o povjerenju čelništva HVS-a mogao bi biti 22-5 za aktualno vodstvo.

Na maratonskoj sjednici Vijeća klubova na Plitvicama prihvaćena godišnja izvješća HVS-a i riješena brojna nesuglasja

Jutamji list, 25. studenog 2002., Vinko Knežević

Čak sedam sati polemike trebalo vodstvu Saveza za novu podršku

Ne proizvodimo mlade veslače, to je naš problem, a Savez nije ništa učinio da

Što su rekle «velike» novine prije i poslije skupštine

proširimo bazu. Izvješće Jurčeca je malo *poфарbano*, malo lažirano, jer rezultati A vrste nisu plod rada HVS-a, nego klubova – kazao je Steiner.

PLITVICE – Čuvenom plitvičkom maratonom konkurencijom je po trajanju zaprijetila naizgled obična sjednica veslačkih administrativaca i struke iz 27 hrvatskih klubova. Oko sedam sati je trajalo burno zasjedanje, a *optimisti* su planirali biti gotovi za dva sata, te uvrstili u *plan* i izlet na jezero...

Izvješća predsjednika Zdravka Jurčeca i izbornika Igora Čulina izazvala su u startu toliko bure da uopće ne čudi što se glasovanju pristupilo tek početkom *drugog poluvremena* – nakon pet sati, ručak je postao neodgodiv.

Nakon što je čelnik Saveza spomenuo dug HOO-a HVS-u od 203.360 kuna, trener reprezentativnog osmerca Romano Bajlo, (VK Jadran/Zd) tražio je odgovor za višegodišnji dug HVS-a prema njegovu klubu (100.000 kuna + kamate). Ukoliko se to uskoro ne isplati ili počne isplaćivati, Bajlo je najavio tužbu HVS-a. Taj zaplet izazvao je *skretanje s kolosijeka* planiranog dnevnog reda, a najžešća kritika stigla je iz VK Iktusa, čiji je predstavnik Branimir Steiner izjavio:

Kritika predsjednika i izbornika

- Nije samo sjednica loše vođena, dojam je da je i Savez loše vođen. Jurčec se ponaša diktatorski, prema načelu «imamo jak Savez, a jak Savez – to sam ja». Ne proizvodimo veslače, to je naš problem, a Savez nije ništa učinio da proširimo bazu. Izvješće predsjednika je malo *poфарbano*, malo izlažirano, jer rezultati reprezentacije nisu plod rada HVS-a, nego klubova...

Usljedila je i kritika izbornikova izvješća. Tu se opet najviše *emocionalno potrošio* prvi čovjek sjajne zadarske škole veslanja Romano Bajlo, ukazavši na nedostatak rezervnih veslača osmerca na SP-u u Sevilli, *nepedagoško ponašanje*, izbornika Čulina, demonstrirano u sukobima s članom osmerca Čuljom, te ni danas riješene *repove* oko nagrađivanja (još od OI 2000.). replicirao mu je Čulin, potvrdivši kako je bilo nesuglasja, opstrukcije rada i prijetnji napuštanjem A-vrste, no da bi on svejedno s *osmercem postao svjetskim prvakom u Sevilli*.

Idućih nekoliko sati proradile su kritike i optužbe koje su zadirale čak i u osobnost, a kroz sve to se mogla prepoznati i skupina nezadovoljnika koja je željela da se Jurčecu iskaze nepovjerenje. Zbog navodno neriješenog statusa bivše tajnice HVS-a Nine Fain, osporavan je i status v.d. glavnog tajnika Gajšaka. Nakon pet sati, uslijedilo je glasovanje na kojem su sva izvješća prihvaćena. Protiv Jurčecova

izvješća bila su četiri *glasa* (Jadran ZD i RI, Trešnjevka i Istra), uz šest suzdržanih, a protiv Čulina izvješća izjasnili su se opet Bajlo (JadranZd) i Kušurin (Trešnjevka) uz sedam suzdržanih.

Priznanja trenerima

O svemu drugom suglasje je lakše postignuto. Izbornik Čulin obvezao se napisati kriterije za izbor reprezentacije do 15.XII. na kraju su se čuli pomirbeni tonovi, a dodijeljena su i priznanja HVS-a zaslužnim trenerima: Čulinu, Bajlu, Braliću, Ižakoviću, te VS-u Dalmacije za 50. obljetnicu rada. Čak je Ivica Kušurin čestitao Jurčecu na dobivenom povjerenju i ponudio suradnju. Sjajnu misao izrekao je dražen Crnogaća (VK Krka):

- Samo jedno vodstvo može biti legalno i – samo jedan cilj. Uхватimo se za jedno veslo – Atena je preblizu...

Srečko Šuk: U HVS-u su samo osobni interesi

Iznenadujuće kratka kritika je stigla od bivšeg izbornika Srečka Šuka kojeg su mnogi smatrali najžešćim kritičarem vodstva HVS-a:

- HVS nema jasno prepoznatljivu viziju rada. U njemu prevladavaju osobni interesi. Smeta me prisvajanje tuđih zasluga i tražim iste kriterije za sve...

Predsjednik VK Gusara Krstulović osporio je Šuku zasluge za uspjehe splitskih veslača koji su stasali u veslačke klase isključivo kroz treninge u matičnom klubu. Počasni predsjednik HVS-a Funderle u pisanom je obliku predočio okolnosti primitka HVS-a u FISA-u, želeći također osporiti Šukovu ulogu u tome.

S vrlo burne sjednice Vijeća klubova HVS-a

Jurčec i Čulin ipak preživjeli

Sportske novosti, 35.XI.2002. Ivan Jelkić

Zdravko Jurčec ostat će i nadalje predsjednik Hrvatskog veslačkog saveza, a Igor Čulin direktor i izbornik reprezentacije. To je najkraći rezime sedmosatne sjednice Vijeća klubova HVS-a održane na Plitvicama.

Kao glavni oporbenjak prije sjednice istican je Srečko Šuk, no, njegov napad bio je isuviše neuvjerljiv i slab da bi prinukao delegate hrvatskih klubova da izglasaju nepovjerenje predsjedniku i direktoru. Dapače, najglasniji u kritikama sadašnjem vodstvu bili su predstavnici zadarskog Jadrana Romano Bajlo te osječkog Iktusa Branimir Steiner.

- *Osjećam se strašno prevarenim. Nakon imenovanja za predsjednika, Jurčec mi je obećao da će mom klubu biti vraćen dug od 100.000 kuna, ali prošle su dvije godine, a nije učinjeno apsolutno ništa* – rekao je Bajlo koji je, nakon što mu Jurčec nije mogao reći kad će točno dug biti vraćen, poručio:

- *Onda ću svojim u klubu reći da tuže HVS.* Zadarski trener nastavio je kritikama na rad direktora Čulina.

- *Njegovo ponašanje je sramno. Suspendirao je Čuljka, opsovao ga, htio se i fizički obračunati s njim na regati u Zagrebu. Isto je bilo i u Sevilli i bilo bi krvi da nisam stao između njih dvojice.* Direktor reprezentacije se ne smije tako ponašati. Nadalje, direktor

nije prisustvovao niti jednoj kontrolnoj regati B seniora i juniora.

Usljedio je i Čulinov odgovor.

- *S Čuljom je bilo konflikata i njega nikad više ne bi trenirao ili stavio u posadu. A naš je osmerac mogao biti prvi u Sevilli bez problema, ispred Kanadana i Amerikanca koji neznaju veslati. Ali trener Bajlo očito nije primjetio da nešto ne štima.*

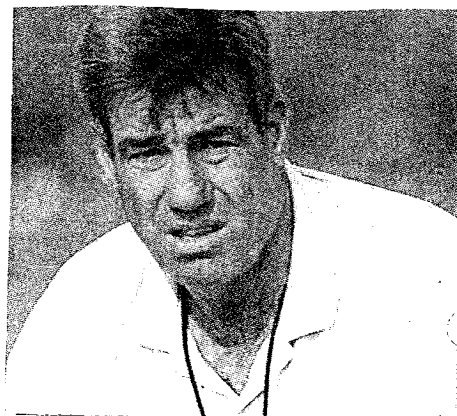
Na to se nadovezao Duško Krstulović iz splitskog Gusara.

- *Bajlo nije odabrao prave veslače. Da su u osmercu sjedili veslači iz četverca, koji je osvojio broncu, uvjeren sam da bi osmerac uzeo medalju.*

- *Postupio sam po svojoj savjesti i mislim da nisam pogriješio* – Uzvratilo je Bajlo.

Uskoro se pristupilo glasovanju, a delegati su ipak prihvatili izvješća predsjednika i direktora. Doduše, nije to bilo superuvjerljivo (18, odnosno 19 glasova za od 28 mogućih), ali pobjedi se ne gleda u zube.

Zdravko Jurčec je preživio prvi veći napad od kada je na čelu HVS-a i to nakon, mora se istaknuti, rezultatski vrlo uspješne sezone. A svi znamo da se pobjednička momčad ne mijenja. Tko zna što će biti ako iz nekoga razloga izostanu uspjesi i medalje. Ipak, ne sumnjamo u stručnost izbornika Čulina, trenera Bajla, Bralića, Ižakovića i ostalih, a ponajmanje u mogućnosti naših veslača, koji su već nebrojeno puta dokazali svoju kvalitetu. Svi zajedno trenutačno sigurno guraju hrvatske čamce (nadamo se barem tri) prema cilju, Ateni 2004.

Bajli nagrada HVS-a

Ugodniji dio sjednice Vijeća bilo je dodječivanje nagrada i priznanja HVS-a. Dobitnicu su treneri četiri posade koje su nastupile na SP te osvojile dvije brončane medalje, odnosno izborile dva A finala: Igor Čulin za dvojac «bez» i uspješno vođenje reprezentacije kao izbornik, Nikola Bralić za četverac «sa», Romano Bajlo za osmerac te Krešimir Ižaković za ženski skif. Posebno priznanje povodom 50. godišnjice veslačkog saveza Dalmacije te za dugogodišnji rad i razvoj veslanja uručeno je predsjedniku VSD-a Juraju Gamulinu. Rudolf Starić dobio je nagradu za uspješno 10. godišnje uređivanje časopisa «veslanje». Najugodnije je bio iznenađen Romano Bajlo.

- *Sad me nagrađujete, a malo prije ste me kritizirali.*

Noniću Tomi čestitamo 60. godinu treniranja

Što je istina, istina je. Šesdeset godina biti u veslanju i to samo trenirati druge nije mala stvar. A naš nonić Tomo to čini i danas a počeo je daleke 1942. godine? Da, postaviti će te pitanje zašto nonić, jer kad razgovarate, on onako po srijemski razvuče rečenice i veze nema s melodičnim primorskim «ća». A naš nonić Tomo Grego rođeni je Krčanin iz Omišlja. Što se našao u Zemunu nije kriv on, nego njegov otac, pomorski kapetan, koji je dobio «prekomandu» na Dunav, dakle opet rješavao je «vodene» probleme. A u Primorju starije ljude zovu nonić a one još starije nono. Mi ćemo ga nazvati nonić Tomo.

A nonić Tomo uvijek je volio brodove ali se opredjelio za čamce i to veslačke. Osim što je veslao počeo je i trenirati. Sjeća se i Gustava Krkleca, našeg čuvenog pjesnika, koji je vodio nekoliko godina zemunski veslački klub Galeb. Sjeća se i Jaroslava Laštovice, našeg najvećeg veslačkog stručnjaka, kojeg je podučavao veslanju dok je studirao u Beogradu. Za vrijeme odlaska vojnog roka u Puli veslači Istre postizali su najveće uspjehe na prvenstvima bivše Jugoslavije. A kolike je generacije jio! U Zagreb dolazi 1991. godine i počinje opet s kadetima HAVK Mladosti. U deset godina iz njegovog «inkubatora» proizašlo je niz odličnih veslača. I danas u visokoj starosti stiže svakodnevno na treninge. Njegova škola veslanja proglašena je «Gregina škola». I tko prođe Greginu školu, taj sigurno zna ne samo veslati, nego od nonića Tome dobije i neke druge «navike», ponašanje, ophođenje, one životne detalje toliko važne mladom čovjeku koji tek stasa.

I tako njegovi polaznici i njihovi roditelji na čelu s Draženom Sudićem organizirali su proslavu tog jedinstvenog jubileja, 60. godina trenerskog staža. U ime roditelja zahvalili su se mame i tate Nuskren, Zibar, Steiner, Vojvoda, Vedriš, Škovran i Sudić. Proslava jer bila vsela i skromna, a veslači su noniću Tomi poklonili CD i sliku sa najljepšim slikama iz veslačkog života, što su sami učinili.

- Ova generacija bila je odlična, iako sam imao rezultatski i uspješnije generacije. Svi su bili vrijedni i marljivi i osvojili stotinjak medalja. Na nama najvažnijem Prvenstvu Hrvatske, prvaci su postali Škovran i Sinković u 2xKM. Viceprvakinje kadetkinje Agatić i Zibar, zatim dvojac (Vojvoda, Sudić) i četverac.

Vrlo dobre bile su i djevojke u samcu i četvercu (Križnik, Zibar, Agatić, Nuskern i Prosinečki), te Martin Sinković u samcu. U B finalu četverci na pariće bili su 4. i 5.. Od prethodnih generacija odlični su bili Katarina Šebetić, Hrvoje Štefincec i Bojan Zibar – rekao je nonić Tomo i dodao smijući se – Ove godine imam i medaljaša s svjetskog seniorskog, Luku Travaša, kormilara u četvercu «sa». Na svečanosti se našao i Matija Vojvoda s roditeljima, bez obzira što ide na operaciju ligamenata. Svi su mu poželjeli uspješan povratak u ekipu a razumljivo i nonić Tomo. (fotografije, Dražen Sudić).

Njegovi «učenici» poklonili su mu kolaž slika. U pozadini mame Škovran i Vojvoda.

Njegove učenice; Bojana Križnik, Maja Agatić, Katarina Šebetić, Maša Zibar i Lucija Nuskern.

Tate Steiner i Vojvoda s slavjenikom nonićem Tomom.

Dečke koje Tomo drži «na oku»; Kreč, Šitum, Sudić, Sinković, Vedriš, Sešet, Vojvoda, Kuterovac. Jedino roditelje Vedriš ne «drži na oku». Oni spadaju u veteransko veslanje.

Uspjela regata cicibana, kadeta i mlađih juniora ! ? ! ?

Veslački klub «Korana» iz Karlovca organizirao je u subotu na rijeci Kupi kod Kvake klubsko prvenstvo za cicibane, kadete i mlađe juniore. Nastupilo je tridesetak mladih veslača na stazi dugoj 500 metara . U četvercu gig za kadete i kadetkinje prvo mjesto osvojila je postava Marcela Milošević, Ana Vuljanić, Vedran Ciganović, Ivana Pešut i kormilar Mario Valentić sa vremenom 2.17.57. U samcu za mlađe juniorke prva je bila Dajana Mehmetaj sa 2.03.57, a u samcu za kadete u finalu C, prvo mjesto osvojio je Juraj Horvatin sa 2.16.05. U samcu za cicibane u finalu B prvi je bio Dario Čurjak sa 2.19.60, a u finalu B u samcu za kadete prvo mjesto osvojio je Dino Klišanin sa 2.08.02. U finalu A u samcu za cicibane prvi je bio Dino Klišanin sa 2.08.77, a u finalu A u samcu za kadete pobjednik je bio Aljoša Čurčija sa 2.03.17.

Prvo zašto oni upitnici i uskličnici u naslovu ? Pa razlog je jasan . Regata je održana još pred mjesec dana ali mi je ipak bilježimo. Održana je prije regate «500» u Zagrebu, da se vidi tko je najbolji i tko će ići na regatu u Zagreb. Drugo, uvijek molimo veslačke djelatnike i trenere, da nam pošalju rezultate, jer želimo ih objaviti, da i šira veslačka javnost zna što se događa u nekoj sredini . Ovako može se shvatiti, da neki spavaju «zimskim snom» a u stvari nje točno. I treće :

Iako smo «pokudili» karlovačke djelatnike ipak ih treba vrlo, vrlo pohvaliti. Jer oni ne čekaju regate prema službenom kalendaru, nego održavaju i klubske. Mladi se trebaju natjecati, jer u «krvi» im je nadmetanje, da se dokažu tko je bolji ili brži. Znamo iz prakse, da mnogi mladi veslači odustaju od treninga, jer imamo premalo regata i nastupaju samo već «probrani». A što je s onim ostalima. Tko će se živ zadržati u veslanju i trenirati «cijelu godinu» i «natezati» cijelu zimu ergometar ako nema natjecanja ! Otići će u drugi sport. Mladima treba natjecanje . Karlovačani godišnje održe najmanje pet «regatica» za one koji su proizašli iz škole veslanja i svakom daju mogućnost da se kad tad dokaže . A je li to čine ostali u ostalim klubovima ? pa ugledajmo se na karlovačku «Koranu» .

Na Jarunu se gradi novo spremište za čamce

Ovaj događaj trebao je biti ovjekovječen kao udarni naslov, ali ispalo je tako, kako je ispao . A to je, smatramo najvažniji događaj od početka

Branimir Bašić i mr. Luka Miličić rukuju se nakon potpisanog ugovora.

korištenja Jaruna od davne već 1987. godine . Činjenica je da su postojeći hangari postali pre tijesni . Tko je tada mislio, da će doći do takve veslačke «eksplozije» . Veslački djelatnici tada su bili sretni što će dobiti i ovo, što danas imaju . Bili su toliko skromni, da nisu puzali ni pitanje veslaone na Jarunu, koja je potrebna kao voda žednima u pustinji

. A samo 15 godina kasnije !!! Čamci se gomilaju i gomilaju po hangarima ili stoje «razbacani» naokolo (oni manje vrijedni), ako se uopće tako može reći . Svi klubovi imaju ogromne poteškoće i nikako riješiti prostor. Izmišljavalo se i danas se izmišlja kako taj gorući problem riješiti. Regatni veslači, mladi naraštaji, rekreativci, veterani, studenti ... Svi se gomilaju na tom prostoru . Situacija nije bolja ni na vodi . Jer u proljetnim mjesecima u ponekim terminima usprkos preraspodjeli treninga nađe se i pedesetak čamaca na vodi . Veslača ima sve više, čamaca sve više a prostora i vodene površine sve «manje» ...

Svaku večer, posebne «prikolice» natovarene s čamcima se uguravaju u hangare i izvlače drugo jutro van . I tako iz dana u dan, iz tjedna u tjedan iz mjeseca u mjesec . Raspravljalo se ovako, pa se raspravljalo onako, nalazila su se palijativna rješenja , već su i «četverokatnice» sagrađene u spremištima ali ni to nije dovoljno.

I konačno je odlučeno riješiti taj gorući problem. Treba graditi novo spremište. Usaglasivši sve sa «Jarunom» d.o.o. kreće se u realizaciju. Novo spremište za čamce bit će sagrađeno na južnoj strani hangara i primit će sav taj višak i još nešto «preko» toga . Početak radova počinje ove jeseni a prema očekivanju bit će gotovo do proljeća. Bit će to veliko olakšanje . Ugovor je potpisan sa tvrtkom «Dalekovod». Potpisali su ga generalni direktor mr. Luka Miličić i predsjednik ZVS-a Branimir Bašić. Jasno sve je usaglašeno s klubovima, da ne bi bilo kasnije, nismo mislili ovako, nego onako . Znamo mi sebe kakvi smo, poznajemo se u dušu . I na kraju ipak se kreće. Do godine, riješit će se veliki problem zagrebačkog veslanja . Jer bit će to prostor od cca 600 kvadratnih metara i mogućnost «usklađenja cca 70 novih recimo dvojaca bez kormilara Lijepa brojka !!!

Croatia rješava svoje goruće probleme

Veslački klub Croatia od one davne 1964.godine, kada ga je nabujala Sava prosto otplavila nizvodno morao je opet stati na noge. I tada su veslački djelatnici «pljunuli» u ruke, zasukali rukave i sagrađili novi

veslački dom. Međutim ta drvena, poludrvena, polubetonska knostrukcija ima svoj vijek trajanja i trebalo ga je obnoviti. Veliki je to «zalogaj» i dobro je poznat svim veslačkim djelatnicima. Treba pokucati na «tisuću» vrata, «potrošiti» tisuće riječi preko telefona ili danas mobitela ili u živo razgovarati s logovornim ljudima u gradskom poglavarstvu. Treba napraviti programe, planove, nacрте projekte, dakle tisuće detalja. A VK Croatia bila je u nezavidnoj situaciji, jer dvoumilo se što činiti graditi novi dom ili ga rekonstruirati. Za jedno i drugo trebaju lipe i to ne baš mala svota novaca . Od «treba» što obuhvaća najveće vremensko razdoblje u odnosu na realizaciju ipak nije prošlo mnogo vremena. «Kuhalo» se, pripremalo se i konačno je došlo do realizacije. Iskreno rečeno mnogi nisu vjerovali, da će bilo što biti od toga ali je bilo . Napravljeno je mnogo u kratkom vremenu a kruna svega, je Fitness centar i oprema za njega. To je prva faza i koja je već u funkciji a skromnom svečanošću obilježen je početak.

NA RUBU VESLAČKE STAZE, NA RUBU VESLAČKE STAZE, NA RUBU VESLAČKE STAZE, NA RUBU

U tome najviše «prste» ima ing Ladislav Gustinčić, koji svakodnevno se bavi s tom presudno važnom tematikom kluba. A sada kreće druga faza. Rješavanje prizemlja, postojeće teretane, sanitarnog čvora, komunalije i grijanje (na plin), preraspodjela prostora. Također veliki i zahtjevan posao. Očekuje se da će ta druga faza ako vrijeme dopusti biti gotova do početka ljeta naredne godine. I kao što vidimo, veslački djelatnici u svakom klubu pokušavaju stvoriti odgovarajuće uvjete kao u VK Zagrebu, HVK Gusaru, VK Arupinumu HVK Vukovaru

3. U.S.A	1.22.07(4)	1.23.58	1.22.97	1.19.70
		2.45.76(4)	4.08.80(3)	5.29.77
4. HRVATSKA	1.20.87(2)	1.24.02	1.23.04	1.20.47
		1.23.69	1.25.09	1.22.02
5. Italija	1.22.38(5)	2.46.39(5)	4.10.40(5)	5.33.48
		1.24.01	1.24.01	1.23.08
6. Velika Britanija	1.22.62(6)	2.47.89(6)	4.13.47(6)	5.35.78
		1.25.72	1.25.58	1.22.31

Kako su prognozirali Amerikanci ?

Svake godine tako i ove svi vrše prognoze, tko će biti svjetski prvaci u veslanju. A što su prognozirali Amerikanci ? Njihov najčitaniji veslački list je «Rowing News», gdje praktično svaki drugi tjedan doznajete što se sve događa u američkom veslanju i nalazite izvješća sa svih regata u Americi. Jasno, svjetsko prvenstvo je najzanimljivije između u olimpijskom ciklusu i njihovi vrsni stručnjaci također su prognozirali tko bio ove 2002. godine mogao biti svjetski prvak u pojedinim disciplinama. Mi prenašamo njihove prognoze za dvojac bez kormilara i osmerac, jer to je za nas najzanimljivije. Međutim to objavljujemo tek danas, jer na taj način može se shvatiti, jesu li njihove prognoze bile točne ili ne. Navedene prognoze objavljene su u «Rowing News» u broju 14 od 13.9.2002.

DVOJAC BEZ KORMILARA

Dvojcu bez kormilara imali su samo dva favorita i to : Australija i Velika Britanija. Za one koje su smatrali da će sigurno ući u finale, ali neće se boriti za prvo mjesto stavili su : Hrvatska, Češka i Jugoslavija. A kakav je bio rezultat ? Podsjetimo se :

21.9. FINALE A, 2 – SMA – DVOJAC BEZ KORMILARA

1. Velika Britanija	1.30.86(1)	3.05.54(1)	4.41.81(1)	6.14.27
		1.34.68	1.36.27	1.32.46
2. Južnoafrička republika	1.33.50(3)	3.10.04(3)	4.47.29(5)	6.15.60
		1.36.54	1.37.25	1.28.31
3. HRVATSKA	1.33.07(2)	3.0.14(2)	4.45.27(3)	6.15.97
		1.36.07	1.36.13	1.30.70
4. Australija	1.34.51(5)	3.10.97(5)	4.45.56(4)	6.16.02
		1.36.46	1.34.59	1.30.46
5. Jugoslavija	1.33.99(4)	3.10.56(4)	4.45.00(2)	6.21.32
		1.36.57	1.34.44	1.36.32
6. Češka	1.35.49(6)	3.12.49(6)	4.48.19(6)	6.21.73
		1.37.00	1.35.70	1.33.54

Dakle kao što vidimo pobjednika su pogodili. Konačno, svi su to znali više manje, ali uvijek ostaje onaj ali. Jedino ih je iznenađila posada Južnoafričke republike kao i mnoge.

OSMERAC

U osmercu imali su sljedeće favorite : USA, Njemačka i Kanada. Očekivali su u A finalu još Australiju, Rumunjsku i Rusiju ali ni jedan ovaj osmerac nisu vidjeli da bi se mogao boriti za zlatnu medalju. Hrvatska im nije bila niti u primisli, dakle po toj prognozi trebali smo završiti u malom finalu. A kakav je bio rezultat ? Podsjetimo se :

22.9. FINALE A, 8 + SMA – OSMERAC

1. Kanada	1.20.50(1)	2.43.91(1)	4.06.74(1)	5.26.92
		1.23.01	1.22.83	1.20.18
2. Njemačka	1.21.84(3)	2.45.42(3)	4.08.39(2)	5.28.16

Dakle favorite su pogodili ali tzv. «autsajdere» nisu. Nisu vjerovali ni Hrvatima, ni Talijanima, ni Britancima. Jeli je to bila loša prognoza ili ne prosudite sami.

Canada Medaljaši = Stilo

Veliki uspjeh ovogodišnjeg hrvatskog veslanja nije ostao nezapažen. To je veliki uspjeh a tvrtka «Autocommerce» izašla je u susret i omogućila ime, da veslači koji su osvojili medalje na ovogodišnjem svjetskom veslačkom prvenstvu u Seville, dođu do jednih od najljepših «limenki» srednje klase (donje ili gornje) na četiri kotača, koje život znače. Osim njih automobile su «dobili» i treneri.

Tako su u Zagrebu u «dvorištu» HAVK Mladosti preuzeli ključeve novih auta Stilo upravo izašlih s beskončane tvorničke trake Fiata u Torinu, Ninoslav Saraga, Oliver Martinov, dr. Tomislav Smoljanović i prof Nikola Bralić. Bila je to lijepa i ugodna svečanost prigodom primopredaje uz predstavnike «Autocommerce» te predsjednika i tajnika HAVK Mladosti Pravomila Barina i Joška Kostelića i mnogo prisutnih članova kluba i ostalih gostiju.

Dvadesetak dana kasnije isti događaj ili svečanost bila je u Splitu ovaj puta u «dvorištu» HVK Gusara. Nove Stilo aute još vrućih od udaraca «tvorničkih čekića», preuzeli su s ključevima i krenuli istog dana u probnu vožnju, Igor Boraska, Siniša Skelin i Nikša Skelin te njihov trener Igor Čulin odnosno direktor reprezentativne vrste. Nažalost nismo bili u mogućnosti fotografirati ih, ali se zato pobrinuo «srce drapateljski» ženski list «Gloria», gdje splitske medaljase možete vidjeti na slici. I tako mnogi su ostavili svoje bivša Punta i krenuli stepenicu više. Ako se tako nastavi braća Skelin mogla bi uskoro sjesti i u Lamborginje.

4 D + Z

Kao što ste pročitali u prošlom broju na Miholjskoj regati u Osijeku održana je i obiteljska trka četveraca a pobjednici su obitelj Zibar : Darka, Sonja, Bojan i Maša. Tako je je bilo na Miholjskoj. Međutim neke stvari se ipak mijenjaju. Uskoro bi obitelj Zorana Primorca iz Metkovića (inače tajnik Neretvansku Gusara) pomrsti račune. On se ne sprema samo za četverac skul, nego i za četverac sa kormilarom. Dobro, bit će potrebno još vremena da vidimo taj četverac «sa» ali on je već formiran. Posada se sastoji od Dina, Duje, Deni i Dore, (Zoranova djeca) a Zoran će biti kormilar. Tako smo doznali a kada će početi trenirati, slikać ćemo ih .

ZAKAŠNJELE ALI UVIJEK AKTUALNE IZJAVE IZ SPORTSKIH NOVOSTI (23.9.) ŠTO JE REKLA JANICA, SNJEŽNA KRALJICA ?

Kako je ludo veslao četverac !!! Stvarno su imali superfinaš. Za osmerac je veliki uspjeh i to što su ušli u finale, budući da je postava potpuno nova.

ŠTO JE REKAO DUŠKO KRSTULOVIĆ ?

Fantastično. Hrvatska je opet svjetska velesila. Nisan mogao gledati, poslije sam saznao rezultat. Od šest utrka, u pet su sudjelovali veslači Gusara. Imali smo 11 medalja, ovo je 12 s OI i SP, a braća Skelin imaju 7 medalja u sobi od 12 kvadrata .

ŠTO JE REKAO JOSIP (BEPO) REIĆ ?

Fantastično. Nikad nismo imali dvije medalje na SP, sjajan je bio Boraska, koji stalno donosi medalje, fantastični braća Skelin .

NOVI TAJNICI U KLUBOVIMA

U nekim klubovima neki novi ali poznati ljudi. U VK Iktus tajničke dužnosti preuzeo je Stanko Brođanac poznati osječki i hrvatski veslač, u VK Croatia tajničke dužnosti vodi Marijan Gustinčić svojevrjemenom prvi trener profesionalac u Zagrebu a u VK Trešnjevka tajničku dužnost preuzeo je Domagoj Telišman (Toro mladi) također poznati zagrebački veslač . Dakle kad zovete klubove znate barem s kim ćete razgovarati .

JADRANU NOVI ČETVERAC

Jučer je na prigodnoj svečanosti Božidar Kalmeta, gradonačelnik Zadra, krstio novi četverac i predao ga veslačima Jadrana. Novi četverac stoji 15 000 eura, a kupljen je novcem iz gradskog proračuna. Nakon deset godina to je prvi novi brod koji dobiva klub , a dobio je ime Zadar 3000, što simbolizira tri tisućljeća postojanja grada Zadra. Zdravko Fain, predsjednik kluba, naglasio je kako novi četverac dolazi u pravo vrijeme, jer u klubu upravo traje olimpijski ciklus 2000-2008, u kojemu zadarski veslači žele još jednom potvrditi svoje vrijednosti na OI 2004. u Ateni i četiri godine potom.

SKELINI U LONDONU

Kako su izvjestile Sportske novosti od (16.11.), sjajni Gusarovi veslači, Siniša i Nikša Skelin, prihvatili su poziv iz Londona. U nedjelju će nastupiti na Otvorenom prvenstvu Engleske u

ergometru. Prema najavama na okupu će biti svjetska elita, očekuje se oko 1000 veslača, gotovo sa svih strana svijeta.

- S obzirom na početak priprema, nisu još u natjecateljskoj formi. Stoga je od njih u Londonu teško očekivati neki značajniji rezultat – istaknuo je Igor Čulin.

(Pa vjerojatno da i drugi nisu spremni za vrhunske rezultate i ne očekuju značajnije rezultate. Nemojmo se ograđivati unaprijed od neuspjeha. Tada bolje, da se ne ide.)

JEZERO ČIĆE TREBALO BI DOBITI URBANISTIČKI PLAN

Već je postojalo nekoliko pokušaja, da se osnuje veslački klub u Velikoj Gorici nedaleko Zagreba. Konačno u tom «gradiću» nedaleko Zagreba živi preko 40000 stanovnika a također i jedan veliki broj veslača iz nekadašnjih zagrebačkih klubova. Kako se naredne godine kreće u izradu urbanističkog plana jezera Čiče, takao je barem najavio gradonačelnik Ivan Šuker, ne bi bilo loše da Zagrebački veslački savez pokrene i službenu inicijativu, da se obvezno na tom umjetnom jezeru planira i lokacija za budući veslački klub . Akio bi se to rješilo, od lokacije do realizacije ne bi trebalo proći mnogo vremena, samo ako ima volje. Na taj način Zagrebački savez dobio bi još jedan veslački klub .

IKTUS PRIVREDIO DVA NOVA ČAMCA

Nisu dobili donaciju, niti je uskočio sponzor i razriješio «kesu» rekavši : Mi volimo veslanje, evo vam i nabavite si čamce za vaše veslače i veslačice nego... Za vrijeme Miholjske regate ove godine, a bila je održavana na obalama Drave dva dana, mali veslački «plac» nudio je posjetiteljima od zastavica, majca, piva i fante, do kolača, kobasica i graha. I što se dogodilo ? . Marljivi organizacijski odbor s roditeljima napravio je dobar posao . Ma ne dobar, nego odličan . Zaradili su za dva čamca, koliko nam javljaju neimenovani izvori iz Iktusa. Nakon provjere «navoda» ustanovili smo, da je to «živa» istina. Dakle dosta moljakanja i prošnje, objanjanja raznih državnih i sportskih struktura, koje samo glavom mudro klimaju a ništa ne daju . I kako je krenuo svojevrjemenom HVK Tisno, tako su krenuli i VK Iktus i VK Zagreb . Tko će se sljedeći uključiti ne znamo, ali su svi gore spomenuti uspjeli svojom marljivošću napuniti više ili manje siromašnu klubsku blagajnu investirati u ono što je najnužnije, ovaj puta u regatne čamce za svoju mladež .

TRAKAVICA JE KONAČNO ZAVRŠILA

Izborna trakavica nazvana Hrvatski olimpijski odbor konačno je završena. Pa cijela sportska javnost smijala se našim vrhunskim sportskim vrhovnicima, što čine . Namjerno nismo htjeli pisati o tome, jer bilo je toliko degutantno čitati njihove izjave, napade i obrane, tko je «prav a tko je kriv», koja će struja pobijediti a koja izgubiti . Izabran je mr. Zlatko Mateša a za glavnog tajnika postao je već izabrani ali osporavani Ivica Stošić – Miočić. Kako će se poredati ostali iza njega vidjet ćemo. Je li će i veslanje imati svojeg predstavnika u tim «konkretnim a ne marginalnim» strukturama i to ćemo vidjeti . Jer do sada, ako su i bile, baš nismo previše osjetili na svojoj «koži» .

To se ne odnosi na novo izabranog predsjednika HOO Zlatka Mateše ili na Eugena Matešu nekada poznatog veslača zagrebačke Mladosti . To se odnosi na Zlatka Matešu seniora, koji je bio član HVK Gusar ali iz Zagreba prije 1945. godine Nastupao je za Gusarov podmladak i čak bio prvak Hrvatske 1944. godine u četvercu s kormilarom za juniore u posadi Flego, Ščetinec, Mateša, Brajković i k. Šantić . Pa postavlja se pitanje zašto o njemu uopće pišemo ? Pa on je otac današnjeg predsjednika HOO-a .

PULEŽANI U VICHYU

Iako do FISA Masters regate iduće godine u Vichy je punih 9 mjeseci, Puležani – veterani pripremaju se ozbiljno za ovo najmnogoljudniju regatu na svijetu . Račice, odnosno Roudnice ostale su im u lijepoj uspomeni . U Francuskoj će nastupiti kao i ove godine u osmercu . Međutim s njima će putovati i kompletni rezervni osmerac a odnosi se na njihove supruge, jer Vichy je također i jedan od najpoznatijih proizvodnih centara u svijetu i to parfema .

PATRIA JE OSNOVANA 1888. ALI ...

Prvi veslački klub u Rovinju osnovan je 1997. godine pod imenom «Patria» . Međutim u vrijeme Istra je spadala pod Austro-Ugarsku odnosno pod Austrijsko Primorje. Iako osnovani tadašnjim austrijskim vlastima nije bilo u interesu da se osnuje klub i onemogućavali su mu službenu registraciju. Jasno, našli su se razni razlozi. Međutim Rovinježi su bili uporni i konačno su registrirani 19. rujna 1907. godine . Tako ovaj datum bio bi službeni početak , današnjeg VK Arupinuma . Ipak, jedno je oficijelno a drugo je onaj pravi početak 1888. godina . Mi glasamo za ovaj drugi datum osnivanja VK Arupinuma .

U GUSARU SE MOŽE ŠETATI GOLIM NOGAMA, DAKLE BEZ CIPELA

Nismo vidjeli ali smo doznali, uvjerivši nas da je upravo tako . Nakon stavljanja betonske «deke» , konačno se rješilo dugogodišnje prokišnjavanje veslačkog doma HVK Gusar (od 1993.) . Dakle sanacija je uspješno završena . Međutim tijekom ovog ljeta krenulo se da Sposobno rukovodstvo na čelu s predsjednikom Duškom Krstulovićem iznašlo je niz rješenja bez kojih se jednostavno ne može normalno živjeti a kamo li trenirati . To su pothvati koji se ne vide ali se osjete na svakom koraku. Prvo rješen je ogroman problem koji se zove kanalizacija. Zatim je riješen drugi problem koji se zove voda. Zatim je riješen treći problem a zove se električna instalacija . Pola doma se porazbija i pretvori u krš, da bi se u tom kršu stavili, ugradili ili obnovili svi ti «krvotoci» . Bogu hvala sve je riješeno. Ali, Gusari su išli još korak i dalje . Nema više hladnih podova, gdje vam se stopala smrznu u zimi. Postavljeni su topli podovi ili bolje rečeno podovi koji se griju a što to znači nije potrebno objašnjavati . Dakle centralno podno grijanje . Mi bi to i snimili ali kako snimiti nešto što se ne vidi , ali se osjeti u svakom trenutku . Koliko je to stajalo ? Pa sponzori, koji su to činili za gušt, jer radilo se za Gusare, trofejnije sportaše Splita nego cijela plejada Hajdukovaca od 1911. do danas .

I MATEŠA JE BIO VESLAČ

Prvi predsjednik VK Iktus, Josip Tešija prima priznanje.

Priznanje prima Mirko Katić dugogodišnji djelatnik.

Priznanje je primio i Ervin Bošnjaković

Zvonimir Holik, prvi trener VK Iktusa.

Ivana Jukić preuzima priznanje umjesto svojeg sina.

Prvi Iktusov olimpijac, Darko Zibar.

Mima Rajle ide se zahvaliti u ime svih nagrađenih.

Ninoslav Saraga, vrhunski veslač Iktusa a danas Mladosti, ali i Hrvatske. Iako po uspjesima možda postoje i bolji veslači, on je poput feniksa iskrsao u pravo vrijeme i u pravom trenutku stvarajući legendu hrvatskog veslanja kada je bilo najbitnije.

Nova fitness - Dvorana VK Croatia.

AC **AUTOCOMMERCE** d.o.o.

Ekskluzivni uvoznik

Medaljaši HAVK Mladosti dobivaju ključeve Stila.

Trešnjevski «mališani» nakon završetka regate «Zagreb 500».

Veselje studentica nakon primanja priznanja u HNK u Zagrebu.

-Despot i Kostelić na «Semper primus III.»

«Vesla čekaju likusovce u spremištu.